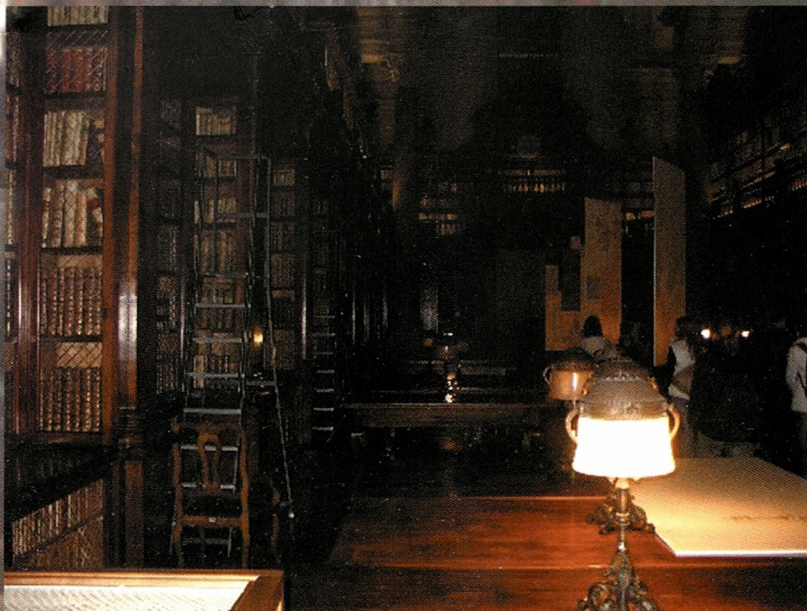


ŠTUBIDU

Letnik 6, številka 1, februar 2005, študijsko leto 2004/2005



Pisci prispevkov (po nikakršnem redu)

Neja Mlakar, Maja Kosmač, Mira Šubic, Katarina Demšar, Tanja Merčun, Hedvika Pavlica Kolman, Barbara Plestenjak, Gregor Škrlj, Tadeja Vintar, Mitja Iskrić, Sara Koncilja, Primož Bevc, Julija Flajs, Maja Blažič, Katarina Seliger

Lektoriranje: Anja Mrdjenović, Katja Zamuda, Tanja Merčun, Sabina Košir,

Oblikovanje: Jure in Ana Burjek

Elektronski naslov: revija.stubidu@gmail.com

Internetni naslov: [http://www.ff.uni-lj.si/
studentske_strani/bibliotekarstvo/stubidu.htm](http://www.ff.uni-lj.si/studentске_strani/bibliotekarstvo/stubidu.htm)

Tisk: Megatisk d.o.o.

Naklada: 200 izvodov

ISSN C503-6488

ČLANKI V ŠTUBIDUJU SO

IZDATNO HONORIRANI!!!

zastonj naročnina in večna hvaležnost!!!!!!

Tehnična navodila avtorjem:

- ❖ Prispevki naj vsebujejo golo besedilo ... brez posebnega oblikovanja in efektov.
- ❖ Prispevke posredujete na elektronski naslov **revija.stubidu@gmail.com** ali pustite v posebni mapi v OHK BINK.
- ❖ Vse slike se vrnejo.

**POZIV VSEM ŠTUDENTOM
BIBLIOTEKARSTVA!!!!!!**

V uredništvu smo se odločili, da damo študentom priložnost, da objavijo svoja strokovna dela v Štubiduju. Tako imate sedaj priložnost vsi, ki tako garate in se potite ob tipkanju vseh mogočih poročil in seminarskih nalog, da abstrakte le-teh tudi objavite. Na ta način si bomo nabrali izkušnenj za nadaljnje strokovne objave ter tudi drugim pokazali kaj delamo in kje si le-to lahko preberejo! Z znanjem na plano in v Štubidu!!!

VSI ŠTUDENTJE POZOR!!!!!!!

Uvajamo novo rubriko! Le-ta se bo ukvarjala s študentsko problematiko. Pa ne kar tako "na splošno" ampak bo grajena na konkretni problematiki. Za to pa potrebujemo vaše sodelovanje! Ko se sprehajate po BINK-u, sedite v knjižnici, pišete izpit ali pa čakate na zagovor izpita, se velikokrat zgodi nekaj kar vas zmoti ali pa navduši. Sporočite nam, pocukajte za rokav ali pa zakričite čez hodnik. Poskušali bomo najti odgovor ali pa vaša opazovanja in pritožbe sporočili naprej. Toda v vsakem primeru potrebujemo vaša opazovanja, pohvale, želje, vprašanja, graje in pritožbe. Sporočite jih na **revija.stubidu@gmail.com** ali pustite vprašanje, komentar ali kakršno drugo gradivo v mapi v OHK BINK ali pa nam to sporočite kar ustno!

VSEBINA

- STROKOVNA EKSKURZIJA V ITALIJO ... str. 4
- SEKCIJA ŠTUDENTOV
BIBLIOTEKARSTVA PRI ZVEZI
BIBLIOTEKARSKIH DRUŠTEV
SLOVENIJE ... str. 6
- KONGRES ŠOLSKIH KNJIŽNIČARJEV ... str. 9
- POGOVOR S PREDSTAVNICO V ŠOFF ... str. 10
- DOMAČA STRAN ŠTUDENTOV ... str. 11
- PROTEST ZA REŠEVANJE
PROSTORSKE STISKE ... str. 12
- IZ MAJHNEGA RASTE VELIKO ... str. 13
- BRALNI KLUB JE SPET TU! ... str. 13
- REZULTATI LITERARNEGA
RAZPISA ... str. 14
- »SLOVENSKE SPLOŠNE KNJIŽNICE
– STARE MODROSTI NOVA SPOZNAVANJA« ... str. 17
- PREDPRAZNIČNO PITANJE 2004 ... str. 18
- KRST BRUCEV, poletje 2004 ... str. 19
- MI PODMLADEK ... str. 20
- RESNIČNA LJUBEZEN - TAKŠNA SEM PA
KAJ POTEM ... str. 20
- MOČ ČAROVNIH RASTLIN ... str. 23
- PREDSTAVITEV KRAJA ... str. 26

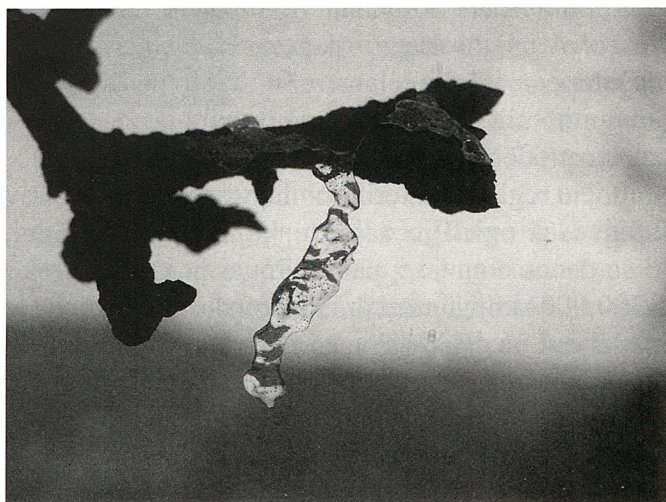
Prva pošiljka izpitov je mimo in tako tudi imenovane počitnice. Za nami je precej pestro obdobje volitev, menjav vlad in vodij. O vsem po malem poročamo in pišemo tudi mi, in tako kot vedno vam tudi ta številka prinaša mnogo novega in zanimivega.

Med članki lahko najdete poročilo z ekskurzije po Italiji, ugotovite kaj se je dogajalo na kongresu šolskih knjižničarjev ali pa preverite kako se je odvijal protest študentov Filozofske fakultete v maju. Nikakor ne smem pozabiti na utrinke s krsta brucov 2003/2004 in pa pitanja 2004. Med drugim si lahko preberete tudi intervju z novo izvoljeno predstavnico našega oddelka v ŠOFF-u ali pa se sprostite ob branju najboljših sanjarij. Razpis je uspel in izbrane so bile 3 najboljše!

Rada bi vas pa opozorila še na dva (!!) poziva uredništva. Kot prvo vas pozivamo, da predstavite svoja dela, nas mogoče opozorite na dobre seminarje, ki ste jim prisluhili (ali napisali) in menite, da bi bilo pomembno da jih preberejo vsi. Drugi poziv pa se nanaša na vsa pereča vprašanja na oddelku. Mogoče so tu in tam "fenomeni", ki jim nikakor ne najdete odgovora in ne veste koga vprašati oz. na koga se obrniti. Vprašanje, mnenje ali pa trn v peti posredujete uredništvu in poskušali vam bomo odgovoriti, nekoga opozoriti ali pohvaliti. Toda za vse to potrebujemo vas, da nam poveste kako in kaj, kdaj in zakaj. Vse to je namenjeno temu, da se stvari odvijajo in rešujejo, ne pa da postanejo cmok v grlu, ki je vedno večji in ki na koncu grozi, da nas bo zadušil.

Uživajte v branju!

Barbara Plestenjak



Poročilo Obiskov Knjižnic
STROKOVNA EKSURZIJA V
ITALIJO

11.–13.11.2004

Letošnja pot po tujih knjižnicah nas je popeljala v našo sosedo Italijo, kjer smo obiskali nekaj najslavnejših in najstarejših evropskih knjižnic, o katerih smo mnogo slišali tudi v predavalnicah. Prav zato je bilo še toliko bolj zanimivo stopiti v te spomenike kulture in prisluhniti knjižničarkam, ki so nas vodile skozi njihovo zgodovino in sedanji ustroj.

1. Univerzitetna knjižnica v Bologni
(BUB – Biblioteca Universitaria di
Bologna)

je del najstarejše univerze na svetu. Začetki knjižnice segajo v začetek 18. stoletja, ko je plemič Luigi Ferdinando Marsili ustanovil Znanstveni inštitut in mu podaril preko 1000 rokopisov. Z leti je knjižnica postajala bogatejša za nove rokopise, tiskanima dela, lesoreze in akvarele. Leta 1755 je papež Benedikt XIV. knjižnici podaril 25.000 tiskanih del in 450 rokopisov ter izdal ukaz, da morajo vsi tiskarji dati knjižnici eno kopijo vsake tiskane knjige. Leta 1756 je bila knjižnica v palači Poggi odprta za javnost, vendar je bila šele 1. 1885 uradno vključena med univerzitetne knjižnice.

Univerza v Bologni danes vključuje široko mrežo univerzitetnih knjižnic, ki so razporedene po celotnem območju regije in katerih fond obsega več milijonov knjig. Naš ogled je zajel le knjižnico v Bologni, ki še danes domuje v palači Poggi in ima že preko 1.300.000 knjig, zaradi prostorske stiske pa je razdeljena na dva dela:

- a) Del starih knjig (do leta 1800), za katere še vedno uporabljajo ročno napisani listkovni katalog. Knjige lahko gledaš preko zaslona v posebni sobi z desetimi tovrstnimi napravami

in tremi nadzornimi knjižničarji. 30.000 knjig je shranjenih v Auli Magni, prekrasni čitalnici, ki jo je dal zgraditi papež Benedikt XIV., in se danes uporablja le še za posebne razstave in koncerte.

- b) Del novejših knjig (izdanih po letu 1800), ki so vse obdelane v računalniškem katalogu. Vsako knjigo se zahteva preko računalnika in s pomočjo posebnega računalniškega sistema knjiga pride do uporabnika v najmanj desetih minutah.

V okviru univerzitetnih knjižnic v Bologni poteka več programov, katerih namen je podpirati učenje, raziskave ter ostale aktivnosti študentov in profesorjev.

- 1.) **SBA - Sistema Bibliotecario d'Ateneo** – je univerzitetni knjižnični sistem, v katerega je vključenih preko 100 knjižnic (Univerzitetna knjižnica v Bologni, fakultetne in oddelčne knjižnice). Njegova glavna aktivnost je katalogizacija modernih in antičnih knjig, zagotavljanje dostopa do glavnih elektronskih revij ter ustvarjanje podatkovnih baz za več kot trideset področij.

- 2.) **CIB - Centro Inter-Bibliotecario** – jemedknjižnični center univerze v Bologni, ki skrbi za dostopnost raznih informacij (študijski programi, članki, znanstvena poročila) preko:

- a) Alma-DL: digitalna knjižnica, ki je odprt arhiv objavljenih in neobjavljenih produktov bolonjske univerze

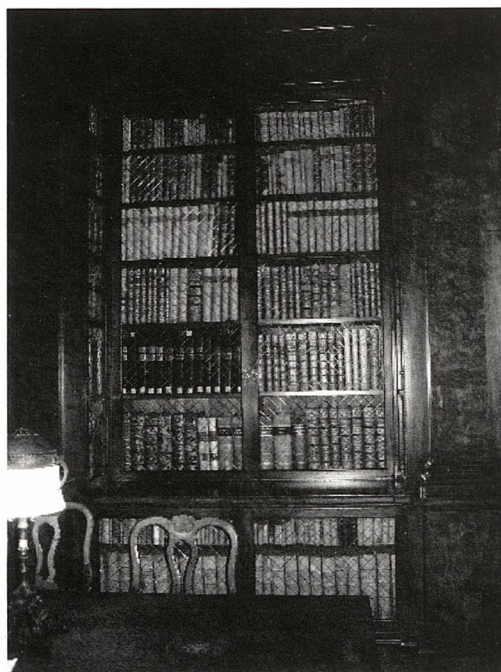
- AMS Campus: didaktični viri – profesorji prispevajo učne vsebine.

- AMS Acta: znanstveni prispevki – znanstveniki jih lahko tudi popravljajo.

- AMS Miscellanea: razni referati, članki – vsakdo jih lahko prispeva v to bazo.

- DIG-LIB: digitalizirane knjige – digitalizirajo jih s pomočjo planetarnih skenerjev.

- b) **ACNP**: italijanski vzajemni katalog revij, ki ga soustvarja preko 2400 knjižnic in vsebuje okoli 126.000 revij z vseh področij. Omogoča



tudi dostop do indeksov in elektronskih verzij revij.

- c) **Sebina:** katalog knjig, v katerega je vključenih 197 knjižnic iz Bologne in bližnjih krajev. Nastajati je začel pred šestimi leti, s pretvarjanjem listkovnih katalogov. Začeli so z novejšimi knjigami in jih do danes obdelali preko 2 milijonov. Iskalni način je podoben iskanju po COBISS-u (po naslovu, avtorju, temi, knjižnici ...).

Zanimivosti:

- Najstarejši rokopis shranjen v bolonjski univerzitetni knjižnici izvira iz 6. stoletja.
- Ker le redki profesorji vključujejo svoje učne vsebine v AMS Campus, jih bodo v to morali prisilili, in sicer z grožnjo dekana, da bodo izgubili službo vsi tisti, ki ne prispevajo vsebin v bazo.
- V ACNP-ju je od leta 2000 tudi Slovenski veterinarski zbornik.
- Uporabljajo Deweyevo klasifikacijo.

 Domača stran knjižnice:

<http://www.bub.unibo.it>

(priporočamo virtualni ogleda knjižnice)

2. Knjižnica Medicea Laurenziana – Firence (BML – Biblioteca Medicea Laurenziana)

dolguje svoj obstoj Medičejcem in danes velja za prvo javno laično knjižnico. Sprva je bila to privatna družinska zbirka Medičejcev, ki je bila na voljo tudi njihovim prijateljem in znancem. Ko je prostor v palači Medici postal premajhen, so Michelangelu naročili naj zgradi stavbo, primerno za knjižnico. Michelangelo je zaradi selitve v Rim dokončal le zasnovo, iz Rima pa je kasneje poslal model, po katerem so naredili stavbo in celo klopi. Na željo Cosima Medici je bila knjižnica leta 1571 odprta za javnost, čeprav zgradba še ni bila povsem dokončana.

V enoladijsko dvorano so postavili 88 posebnih klopi (klop se imenuje Pluteo), v katerih so bili shranjeni in z verigo priklenjeni rokopisi, urejeni abecedno in po jezikih (hebrejski, grški, latinski). Vsak rokopis je imel svojo številko (npr. 71,7), pri čemer je prva številka označevala klop, druga številka pa točno določen rokopis v tej klopi. Ob straneh klopi so še danes vidni sezname knjig, ki so jih uporabljali kot iskala knjig. Ko je zmanjkalo prostora v klopih,

so knjige shranjevali pod okni, kjer pa jih je voda deloma poškodovala. Danes so vse knjige shranjene v posebnih skladiščih, ti prostori pa so namenjeni v ogled turistom.

V prvi polovici 19. stol. so zgradili še okroglo sobo s kupolo, kamor so shranili zbirko podarjenih tiskanih knjig. Kljub temu, da svetloba ni bila primerna za branje, bila je namreč šibka in je prihajala le od zgoraj, se je do začetka 20. stol. ta soba uporabljala kot čitalnica.

Ob odprtju je imela knjižnica 3000 rokopisov. Največ rokopisov so pridobili v času razsvetljenstva, ob razpustitvi samostanov (konec 18. stol.). Danes je v knjižnici preko 13.000 rokopisov. BML je specializirana knjižnica in čeprav je knjižnica javna, smejo knjige pregledovati le študenti s pismom profesorja, raziskovalci in profesorji. Zelo dragocenih knjig pa ne morejo videti niti profesorji, ampak dobijo faksimile ali knjigo v digitalizirani obliki.



Naloge knjižnice danes:

- Konzerviranje, restavriranje: do pred nekaj leti so restavriranje opravljali sami, danes s pomočjo razpisa izberejo najboljšega ponudnika, ki opravi to delo za njih. Knjige hranijo v ležečem položaju, v posebnih klimatiziranih skladiščih z regulirano temperaturo in vlago, periodičnim čiščenjem prahu ter nadzorom stanja.
- Omogočanje študija: danes knjižnica nabavlja le knjige, ki pomagajo k razlagi rokopisov.
- Digitalizacija: digitalizirane knjige niso na voljo na internetu ampak le na notranji mreži, kjer moraš za dostop tudi plačati.

- Domača stran knjižnice:

<http://www.bml.firenze.sbn.it/>

(tudi v angleški verziji)

3. Nacionalna centralna knjižnica – Firenze (Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze)

je ena izmed dveh nacionalnih centralnih knjižnic v Italiji (druga je v Rimu). Ustanovljena je bila l. 1747, naziv nacionalne centralne knjižnice pa je dobila l. 1865, ko so Firenze postale glavno mesto združenega italijanskega kraljestva. Začetni fond je predstavljala zasebna knjižnica, ki jo je Magliabechio podaril mestu. Listkovni katalog se še danes imenuje Catalogo Megliabechiano. Sprva je bila knjižnica postavljena v Palazzo Vecchio in čeprav je prostorska stiska rasla, je bila nova namenska stavba zgrajena šele l. 1935.

Ko je l. 1966 reka Arno poplavila knjižnico, so izgubili mnogo knjig, deloma poškodovane knjige pa obnavljajo še danes. Istega leta so dobili lasten laboratorij za restavracijo knjig, v katerem danes restavrirajo knjige tudi za druge knjižnice in s tem pridobijo del denarja.

Vsak član mora biti star najmanj 18 let, ob obisku knjižnice pa mora imeti pri sebi elektronsko kartico.



Vse prošnje za izposajo knjig je potrebno oddati preko računalnika, uporabnik pa dobi želeno knjigo v pol ure. Pred računalniško dobo (od 1935) so uporabljali napravo, t.i. posto pneumatico, ki je omogočala, da je listek s pomočjo zraka prišel iz ene sobe v drugo.

Elektronski katalog so začeli ustvarjati l. 1990 in je del sistema SBN (Servizio Bibliotecario Nazionale), vzajemne bibliografske baze italijanskih knjižnic. Vanjo je vključenih več kot 2100 italijanskih knjižnic, vse prostovoljno.

Zanimivosti:

- Najstarejši rokopis izvira iz leta 200.
- Med dragocenejše gradivo spadajo Dantejev

- rokopis in zbirka Galilejevih rokopisov.
- Na dela iz pergamenta položijo posebne plošče, da se pergament ne zvije.
- Imajo zbirko virtualno restavriranih del/slik: (http://www.bncf.firenze.sbn.it/progetti/Restauro_Virtuale/home.htm)
- Domača stran knjižnice: <http://www.bncf.firenze.sbn.it/>

Tanja Merčun

SEKCIJA ŠTUDENTOV BIBLIOTEKARSTVA PRI ZVEZI BIBLIOTEKARSKIH DRUŠTEV SLOVENIJE

Ker smo v Sekciji ugotovili, da predvsem nižji letniki ne poznajo namena delovanja Zveze bibliotekarskih društev Slovenije in znotraj te tudi Sekcije študentov bibliotekarstva, smo se odločili, da vam to še enkrat predstavimo.

Zveza bibliotekarskih društev Slovenije (v nadaljevanju ZBDS) je prostovoljna in nepridobitna strokovna zveza društev. Povezuje osem področnih bibliotekarskih društev (Ljubljana, Maribor, Celje, Koroška, Gorenjska, Dolenjska, Pomurje in Primorska) in združuje več kot 1.400 slovenskih knjižničark in knjižničarjev.

ZBDS je članica svetovnega združenja bibliotekarskih društev in knjižnic – International Federation of Library Associations and Institutions (IFLA) in tudi članica Kulturniške zbornice Slovenije.

Namen delovanja ZBDS je:

- Reševanje strokovnih vprašanj skupnega pomena.
- Spremljanje bibliotekarske znanosti in sodelovanje pri njenem razvoju.
- Strokovno dvigovanje ravni knjižničarske dejavnosti.
- Sodelovanje pri razvoju knjižničarske mreže in nacionalnega vzajemnega bibliografskega sistema v Sloveniji.
- Vzpodbujanje medsebojnega delovanja med člani.
- Medsebojno povezovanje članov pri skupnem strokovnem delovanju.

- Sodelovanje pri izobraževanju strokovnega kadra.

Strokovno delo se odvija v okviru različnih strokovnih komisij (Komisija za izobraževanje, Komisija za katalogizacijo, Komisija za terminologijo, Komisija za varovanje knjižničnega gradiva, Komisija za vsebinsko obdelavo) in v okviru različnih sekcij:

- Sekcija za specialne knjižnice,
- Sekcija za visokošolske knjižnice,
- Sekcija za splošne knjižnice,
- Sekcija za šolske knjižnice,
- Sekcija za potujoče knjižnice,
- Sekcija za domoznanstvo,
- Sekcija študentov bibliotekarstva.

Namen delovanja Sekcije študentov bibliotekarstva:

1. Povezovanje študentov bibliotekarstva (znotraj Slovenije in zunaj njenih meja) in menjava informacij s tujimi študenti o načinu študija bibliotekarstva v tujini in o sami bibliotekarski stroki v tujih državah. Še posebej pa si z različnimi prireditvami, akcijami in študentskim glasilom »Štubidujem« prizadevamo povezati študente bibliotekarstva na BINK-u.
2. Zavestno širjenje obzorja znanja, ki ga študentje ne morejo pridobiti pri samem študiju, udeležba in aktivno sodelovanje na raznih strokovnih posvetovanjih.
3. Vpogled v konkretno delovanje bibliotekarske stroke (strokovni ogledi večjih in manjših slovenskih knjižnic, strokovne ekskurzije v slovensko zamejstvo in v druge evropske države). Želimo obiskati čim več različnih knjižnic, da spoznamo njihovo delovanje, slabosti, prednosti in težave, s katerimi se soočajo.
4. Motiviranje študentov bibliotekarstva za vpis v različna področna bibliotekarska društva.

Člani ožjega odbora Sekcije so: predsednica, podpredsednica, blagajničarka, tajnica, skrbnik spletne strani Sekcije, svetovalec Sekcije in nosilci ter izvajalci projektov, ki so organizirani s strani Sekcije.

Za vse, ki bi si želeli svoja obzorja razširiti z

dodatnimi informacijami o ZBDS, si lahko ogledate internetno stran <http://www.zbds-zveza.si>, kjer so na voljo Statut, pravilniki in poslovniki Zveze bibliotekarskih društev Slovenije, povezave na vsa področna društva in sekcije, domače strani posvetovanj Zveze in Sekcij, ipd.

Če bi pa želeli izvedeti kaj več o Sekciji študentov bibliotekarstva, njenem delovanju in projektih, pa si lahko ogledate še stran:

http://www.ff.uni-lj.si/studentske_strani/bibliotekarstvo/ssb_pri_zbds1.htm

KAJ SMO POČELI V LETU 2004?

1. Programski sklop izobraževanje:

- V času Študentske arene, od 12.10. do 14.10. 2004, je Informacijski center za bibliotekarstvo, v dogovoru z oddelki NUK-a in predstavniki Sekcije študentov bibliotekarstva pri ZBDS, organiziral vodene ogled v NUK-u za študente prvega letnika na Oddelku za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo na Filozofski fakulteti. Ogleda se je udeležilo skupno 59 študentov, ki so poleg osnovnih informacij o delovanju NUK-a, dobili vpogled v delovanje posebnih zbirk ter se podrobneje seznanili z gradivom in podatkovnimi bazami Informacijskega centra za bibliotekarstvo. Gre za povezovanje študentov in NUK-a, za uvajanje študentov v obiskovanje visokošolskih knjižnic in za spoznavanje njihovega delovanja.
- Štiri članice Sekcije študentov bibliotekarstva pri ZBDS so se aktivno udeležile posvetovanja Sekcije za šolske knjižnice v Radencih, 21.–23.10. 2004. V zameno za brezplačno kotizacijo so pomagale pri pakiranju gradiv za udeležence, pri registraciji udeležencev, asistirale na delavnicah, pomagale sponzorjem, sprejemale goste in opravljale še druga potrebna opravila. Obenem so se preko predavanj in delavnic seznanile z najbolj aktualnimi temami in vprašanji v stroki ter o tem poročale na rednem sestanku Sekcije študentov bibliotekarstva.
- Udeležili smo se tudi skupnega posvetovanja Sekcije za visokošolske in Sekcije za specialne knjižnice, ki je potekalo v Ljubljani, 18.–19.11.2004. Na posvetovanju je aktivno sodelovalo 9 študentov in študentk na BINK-

u. Nastopali so kot tehnična pomoč, pomoč pri registraciji, pomoč sponzorjem, pomoč pri pisanju zaključkov. Pakirali so gradiva in opravljali še druga potrebna opravila. Obenem so se preko predavanj seznanili s trenutnimi strokovnimi vprašanji, dilemami in aktualnimi temami v stroki (nabavni konzorciji, problemi plačne politike ...).

2. Programski sklop mednarodno sodelovanje :

- Sekcija študentov bibliotekarstva pri ZBDS je 11.–13.11. 2004 organizirala tridnevno strokovno ekskurzijo po italijanskih knjižnicah. Udeležilo se je 48 študentov in študentk na BINK-u ter gostja, gospa Violetta Bottazo. Ogledali smo si Univerzitetno knjižnico v Bologni, Nacionalno knjižnico v Firencah in slovito Medičejsko knjižnico, prav tako v Firencah. Namen ekskurzije je bil, da študentje teoretično znanje, ki ga osvojijo na predavanjih, povežejo s prakso. Ogledali smo si različne knjižnice: univerzitetno, nacionalno in srednjeveško knjižnico. Seznanili smo se z različnimi katalogi, ki obstajajo po različnih italijanskih pokrajinah in z nekaterimi primeri virtualnih knjižnic. Hkrati smo navezali stike z nekaterimi italijanskimi bibliotekarji, ki so izrazili željo po nadaljnjem sodelovanju s Sekcijo študentov bibliotekarstva.

3. Programski sklop promocija:

- Februarja smo se dogovorili, da bomo postavili novo spletno stran študentov na BINK-u, ki se nahaja na strežniku Filozofske fakultete, z namenom, da bi povezali naše številne aktivnosti. Tako je stran sestavljena iz različnih podstrani: ŠSO (študentski svet oddelka), SŠB pri ZBDS ter podstrani, kjer so predstavljeni naši skupni projekti: BOBCATSSS, ŠTUBIDU (revija v elektronski obliki), ŠTUDIJSKOGRADIVO, rubrika AKTUALNO in POVEZAVE. Predvsem je bil namen predstaviti Sekcijo študentov bibliotekarstva pri ZBDS, kjer so zapisniki iz sej, plani dela, predstavitev predsedstva, kontakti, povezave, aktualno, slike iz posvetovanj, strokovnih ekskurzij ... Spletna stran nam služi za odlično promocijo med študenti. URL spletne strani:

www.ff.uni-lj.si/studentske_strani/bibliotekarji.

- 19.2. 2004 smo izvedli predstavitev Zveze

bibliotekarskih društev Slovenije in kratko predstavitev vseh področnih društev ter ponudili študentom, da se na novo včlanijo ali podaljšajo članstvo v katerem izmed njih. Večina študentov se je odločila za članstvo v DBL.

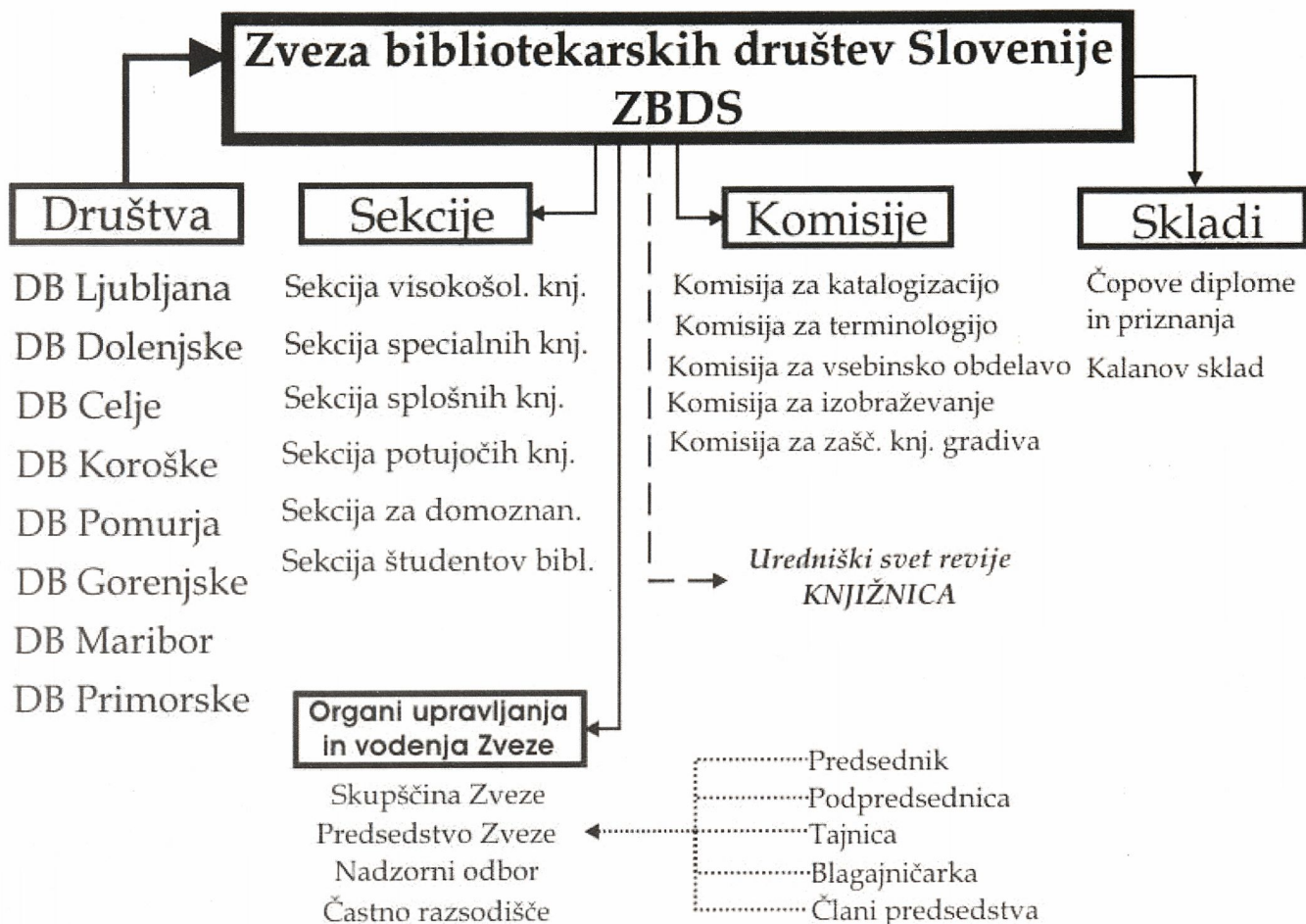
- Študijsko leto 2003/2004 smo zaključili s tradicionalnim piknikom v Goričanah pri Medvodah, kar je bila odlična priložnost za srečanje dodiplomskih, podiplomskih in bivših študentov ter že zaposlenih bibliotekarjev, v prijetnem okolju. V okviru piknika smo medse sprejeli tudi bruce.
- Novo študijsko leto smo začeli s sprejemom za bruce, ki smo ga priredili 1.10. 2004 na BINK-u. Predstavili smo jim delovanje Sekcije študentov bibliotekarstva pri ZBDS in njene akcije ter jih z novim koledarskim letom povabili k vpisu. Hkrati smo s pomočjo Sekcije izdelali tudi »Priročnik za bruce«, ki smo ga kot promocijski material razdelili med študente prvega letnika.
- Na isti dan je potekala tudi podelitev indeksov FF v Križankah, kjer smo sodelovali s svojo stojnico. Na njej smo predstavljali delovanje Sekcije in vabili študente naj se včlanijo v območna bibliotekarska društva ter delili Štubidu in drug promocijski material. Namen stojnice je bil krepiti zavest o bibliotekarski stroki med študenti Filozofske fakultete.

Načrti:

- Enodnevna ekskurzija v Trst in Koper,
- organizirani strokovni ogled CTK-ja,
- v tem študijskem letu izdaja še ene številke Štubiduja,
- prevod spletne strani SŠB v angleški jezik,
- aktivno pripravljane in sodelovanje pri posvetovanju ZBDS, oktobra 2005, v Portorožu.

Lepo vabljeni k sodelovanju pri zgoraj omenjenih projektih, še posebej pri Štubiduju in posvetovanju. Zanimani naj se oglasio na: sekcijasb@yahoo.com oziroma naj se zglasijo na kakšnem od naslednjih sestankov Sekcije.

Lep in uspešen začetek novega semestra vam želim,
Maja Blažič, predsednica Sekcije študentov bibliotekarstva pri ZBDS.



KONGRES ŠOLSKIH KNJIŽNIČARJEV RADENCI, 21.–23. OKTOBER 2004

Lansko leto je bilo nekaj posebnega pri ZBDS-ju.. Vsaka sekcija organizirala svoje posvetovanje oziroma svoj kongres. Sekcija za šolske knjižnice ga je tako organizirala s pomočjo Prekmurskega



območnega združenja bibliotekarjev. Kongres se je uradno začel v četrtek 21. oktobra,

tehnične priprave so se, kot je v navadi, začele že dan prej. V Radence je kar nekaj udeležencev prispelo že v sredo zvečer in se poskušalo kar se da sprostiti, saj so se zavedali hitrega tempa kongresa. Četrtkovo jutro se je začelo z obvezno registracijo vseh udeležencev. Po opravljeni birokraciji se je posvetovanje resnično začelo.

V prvem sklopu smo lahko slišali predavanja mag. Eme Stružnik o razvoju šolskega knjižničarstva v Sloveniji. Posvetovanje se je nadaljevalo z vratolomno hitrostjo in je ponudilo kar nekaj zanimivih predavanj, ki so bila bolj ali manj obiskana. Ob omembi najbolj odmevnih predavanj bi rada poudarila, da jih bom res samo omenila, saj si lahko celotne seminarje preberete v ob tej priložnosti izdanem zborniku. Najbolj odmevna predavanja so tako bila:

Knjižnica informacijskega znanja na Gimnaziji Poljane: Primer dobre prakse medpredmetnega povezovanja (Milena Bon, Mira Verbič, Natali Žlajpah, Katja Plos). V svojem prispevku so nazorno prikazali kako lahko knjižnica kot informacijski center pripomore k dogajanju med poukom ter v razredu samem.

Razvoj izobraževanja šolskih knjižničarjev (dr. Maja Žumer). Udeleženci kongresa so imeli kar nekaj vprašanj, ki so se nanašali na nadaljnje izobraževanje

ter spremembe, ki prihajajo z uvedbo Bolognske reforme.

Knjižničarji v predpisih s področja vzgoje in izobraževanja (Beba Adamič). Ta prispevek je dvignil kar nekaj prahu saj se je nazorno pokazalo kako slovenski predpisi še vedno slabo opredeljujejo knjižničarski poklic.

Zanimivi so bili tudi izsledki raziskave, ki nam jih je podala mag. Marjeta Doupona Hrovat v prispevku z naslovom Mednarodna raziskava bralne pismenosti PIRLS 2001 in šolske knjižnice.

Vsekakor pa ne smem pozabiti še na predavanje dveh tujih predavateljic s Hrvaške. In sicer mag. Jasmine Lovrinčević ter mag. Dinke Kovačević.

Vsekakor velja opozoriti tudi na delavnice, ki so se odvijale v petek. Udeleženci kongresa so tako imeli na voljo udeležbo na štirih delavnicah, in sicer: Srečanje z ustvarjalcem, na katerem je ga. Marina Žigon predstavila potek same organizacije takšnega dogodka. Druga delavnica je bila poimenovana Zigro do Knjižničnih informacijskih zanj, katero je pripravila in vodila ga. Zdenka Štruc, ki je navkljub nogi ujeti v mavec, pripravila zabavno ter nadvse poučno delavnico o tem kako otroke že v osnovni šoli naučiti pravilnega citiranja. Tretjo delavnico sta pripravili ga. Ana Krželj in ga. Mila Biočina s



сосednje Hrvaške. Za eno popoldne sta nas preselili v sončno Dalmacijo ter nas gostili z domačim pecivom, granatnimi jabolki, figami ter domačo rakijo, sobo pa je preveval vonj po sivki. Hkrati sta nam predstavili še tematsko-integracijski učni dan (Obisk frančiškanskega samostana Zaostrog). Četrto delavnico pa sta vodili ga. Mojca Cestnik ter ga. Alja Bratuša. Njuna delavnica se je imenovala Šolska knjižnica v devetletni osnovni šoli. Tu smo bili priča zelo zanimivi debati ter odlično pripravljene ter poučni delavnici.

Konferenca se je tako končala z okroglo mizo o

informatizaciji šolskih knjižnic. Po zelo kratkih nagovorih in zahvalah so se udeleženci kaj hitro podali na pot, saj so tisti, ki so se že predčasno napotili proti Ljubljani, poročali o strahovitih zastojih na cesti proti Ljubljani.

Ekipa študentk si je tako vzela čas in se naužila lepot Prekmurja ter se nastavila sončku, ki je po deževnem, mrzlem in napornem koncu tedna končno sramežljivo pokukal izza oblakov ...

Barbara Plestenjak

POGOVOR S PREDSTAVNICO V ŠTUDENSKI ORGANIZACIJI FILOZOFKE FAKULTETE

Takole se predstavi sama:

Sem Katarina Demšar. Stanujem v Škofji Loki. Sem dvopredmetna študentka geografije in bibliotekarstva. Še vedno po srcu skavtinja, čeprav malo manj aktivna. Vedno aktivna, včasih celo hiperaktivna. Sem vesela, da živim, rada imam naravo, igram kitaro, se navdušujem nad lepim. Rada se smejim. Rada skačem po stopnicah.

1. KAKO SE POČUTIŠ KOT NOVOIZVOLJENA PREDSTAVNICA ŠTUDENTOV?

Občutek je zanimiv. Ko sem izvedla za neuradne rezultate sem bila seveda tega zelo vesela. Že prej pa sem se zavedala, da moja vloga včasih naporna in da mi bo vzela veliko časa. Hvala za zaupanje, ki ste mi ga izkazali na volitvah.

2. KAKŠEN JE TVOJ PROGRAM, ALI JE V NJEM PREDVSEM TVOJE DELO ALI VKLJUČUJE TUDI DELO ŠTUDENTOV IN PROFESORJEV?

V program sem vključila točke, ki jih je možno uresničiti oz. izvesti. Moja naloga je predvsem aktiviranje študentov za izvajanje. Idej je veliko. Poudarek je na obveščanju o dogajanju v ŠOFF-u, čim večja podpora idejnemu projektom in njihovi realizaciji. V naslednjem študijskem letu pa bi lahko izvedli študentsko izmenjavo. Program lahko uresničimo le s pomočjo študentov. In potem bomo skupaj delali kljukice volilnem programu.:

3. KATERE CILJE UPAŠ, DA BOŠ DOSEGLA IN DA BOŠ OB KONCU LETA LAHKO REKLA, DA SI ZADOVOLJNA?

Letošnje volitve so bile zelo pomembne, ker smo študenti volili predstavnike za dvoletni mandat. Moj največji uspeh bi bil, da bi pri projektih sodelovalo in se jih udeleževalo večje število študentov.

4. ALI SI ČUTILA MED KANDIDATI KAKŠNO TEKMOVALNOST? SI HOTELA SVOJE KONKURENTE ONEMOGOČITI?

Seveda je bila prisotna tekmovalnost. Moja protikandidatka je bila Nina, ki je moja sošolka



in se že 4 leta dobro razumeva. Študentov nisem prepričevala s tem, da bi slabo govorila o naših nasprotnikih. Predstavila sem jim kaj pomeni ŠOFF, ŠOU in da so volitve naša pravica in dolžnost.

5. SODELOVANJE S PROFESORJI

Do sedaj, sem sodelovala s profesorji samo na predavanjih in izpitih. Glede na to, da sem bila izvoljena tudi za ŠSFF, bo potrebno tudi sodelovanje s profesorji.

6. TVOJE VODILO!

»Karkoli si začel, to tudi dokončaj!«

Ker želim čim boljše izpolnjevati svoje naloge in program, te prosim, da sporočiš pobude, predloge in probleme, kajti le tako bomo izboljšali kvaliteto »življenja« na faksu in na oddelku. Nič se ne bo spremenilo, če ne bomo naredili nič!:) Vse tekoče informacije bodo na oglasni deski v predverju učilnice 528.

Vesela bom, če mi pišete na elektronski naslov: katarinademsar@hotmail.com.

Neja Mlakar

DOMAČA STRAN ŠTUDENTOV

Oddelka za bibliotekarstvo,
informacijsko znanost in knjigarstvo

Pred enim letom (februarja 2004) je na strežniku Filozofske fakultete ponovno zaživela spletna stran študentov Oddelka za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo. Boj je bil težak, toda uspeli smo si priprositi svoj novi virtualni prostor, ki smo ga temeljito izkoristili.

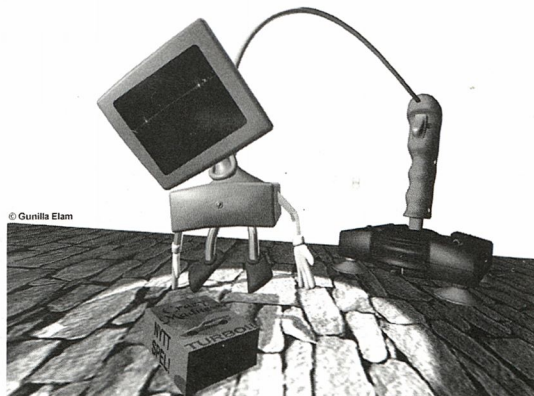
Spletna stran namreč združuje in povezuje vsa področja, kjer delujemo študentje našega oddelka.

Kaj pa skrivajo zgornje rubrike? To boste izvedeli z obiskom naše strani.

Čeprav sem trenutno skrbnik strani samo jaz, pa vas želim obvestiti, da smo za vsebino strani odgovorni vsi študentje bibliotekarstva. Zatorej,

POŠILJAJTE SVOJE ŠTUDIJSKO GRADIVO IN GA DELITE S SVOJIMI KOLEGICAMI IN KOLEGI.
TUDI PRIHODNJE GENERACIJE VAM BODO ZA TO HVALEŽNE!

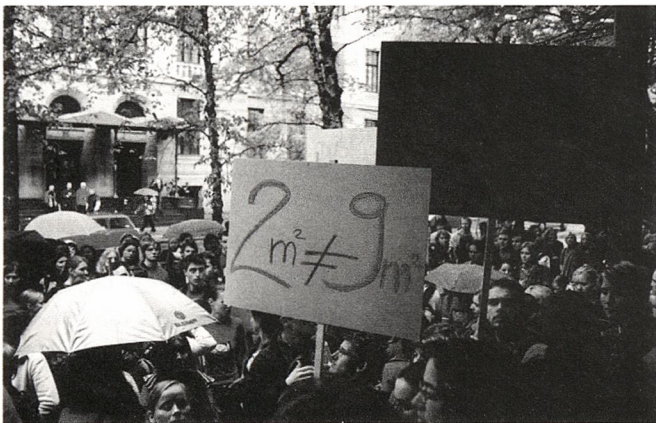
Primož Bevc



PROTEST ZA REŠEVANJE PROSTORSKE STISKE

Pomanjkanje prostora na fakulteti občutimo vsi. Na našem oddelku se to kaže v tem, da na primer sploh nimamo ločenih stranišč. Tiste tri učilnice, ki si jih celo moramo deliti z drugimi oddelki, pa so premajhne in zelo neudobne. Še posebej poleti se učilnice spremenijo v neznosne peči, kjer moramo opravljati izpite.

Ko je bil Božidar Jezernik izvoljen za dekana Filozofske fakultete, je bil bistveni del njegovega programa rešitev prostorske stiske. Prostorska stiska je nekaj, kar tare tako profesorje kot študente. Zato



je dekan že od vsega začetka povabil k sodelovanju predstavnike študentskega sveta. Najprej smo začeli zbirati podatke o tem, koliko delavcev je sploh zaposlenih, koliko študentov je vpisanih in koliko prostora ima naša fakulteta na voljo. Po normativu vlade RS, ki predvideva 9 m² na vsakega rednega dodiplomskega študenta, bi fakulteta rabila 56.025 m². To pa pomeni, da bi poleg zdajšnje stavbe potrebovali še, na primer, dodatne 3 stolpnice s Trga republike. Za vse študente je na voljo čitalnica s 30 sedeži. Glede na več kot 8.000 vseh študentov, vpisanih na fakulteto, je to zagotovo najmanjša čitalnica na svetu.

V drugi fazi projekta, smo se trudili izvedeti, kdo je



pravzaprav sploh odgovoren za prostore in investicije. To je bilo zelo težko, saj smo morali p o i s k a t i



odgovorne tako na Univerzi v Ljubljani, na Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport, kot tudi na Mestni občini Ljubljana. Seveda so bile prve reakcije predavanje odgovornosti iz enega resorja na drugega in spet na prvega. Zato smo se vprašali, kakšna je pravzaprav edina realna možnost rešitve prostorske stiske, ter pregledali sosednje stavbe. Ugotovili smo, da v stavbi čez Aškerčevo cesto, v Srednješolskem centru gostuje Gimnazija Moste in da se prazni prostori celo oddajajo v najem. Zaradi bližine se nam je to zdela idealna priložnost. Seveda pa so se sedaj poleg vseh uradnikov vmešali še odgovorni za srednješolstvo.

Realnost reševanja stiske odgovornih je bila prav smešna. Fakulteta je dobila dopis, ki v nasprotju z veljavnimi standardi Filozofske fakultete priznava potrebe le po 37.962 m². Zato je bilo očitno, da bo potrebno poseči po bolj radikalnih ukrepih. Študentje smo ponudili svojo pomoč pri organiziranju splošnega protestnega shoda. Dekan je bil nad idejo navdušen in nam študentom prepustil celotno organizacijo. Tako smo organizirali zaprtje Aškerčeve ceste, tiskanje enotnih majic z logotipom ter okrasitev celotne fakultete z protestnimi napisi.

Vodstvo fakultete je napisalo pismo o nameri reševanja prostorske problematike Filozofske fakultete. Ta predvideva:

1. prostore v zgradbi Srednješolskega centra na Aškerčevi 1,
2. do leta 2008 naj bi Filozofska fakulteta dobila celotno stavbo na Aškerčevi 1,
3. po preselitvi Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo pridobi FF tudi poslopje na Aškerčevi 5,
4. v načrte za gradnjo NUK se vnesejo prostori za potrebe Osrednje Humanistične knjižnice s pripadajočimi čitalnicami.

Kmalu po izvedenem protestu so odgovorni res podpisali pismo o nameri in bodoči študentje se lahko veselijo študija v novih prostorih.

Mitja Iskrić

IZ MAJHNEGA RASTE VELIKO

Osebni pogled na prostorsko stisko knjižnice BINK

V prispevku vam predstavljam Knjižnico Oddelka za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo in njen prostorski vidik. Bolj zanimivo bo, če ga prevedem v vrtnarsko govorico.

Na začetku je bil Oddelek za bibliotekarstvo. Kot vsak tak subjekt je imel načrtovano tudi svojo 'biblio-theko', zakladnico, svojo knjižnico. A čisto na začetku je bil brezdomec, taval je od Pedagoške fakultete do Fakultete za računalništvo in še kod, potem pa se je našel prostorček zanj v 5. nadstropju FF. Sedaj se tega nadstropja krepko drži in ima grozne ekspanzionistične namene, saj za rast potrebuje življenjski prostor. Postaja torej krepak najstnik, ki koraka k dvajsetemu letu. Dolgo časa ni mogel uresničiti svojih želja po zakladnici, potem pa je v osmem letu starosti le našel tudi kotiček za svoje knjižne in druge zaklade. Ti so se sicer nabirali po vseh kotih, niso pa se mogli zbrati in niso potovali od ene brihtne bibliotekarske študentske glave do druge. Potem pa so prizadevanja za varuhinjo zaklada obrodila sad, leta 1996. Posajenih je bilo 790 knjižničnih semen. V osmih letih so se razmnožila na 5600 dreves, bila so od vsega začetka gnojena z elektronskim fertilizatorjem v morju COBISS, tako da cvetijo tudi tam. In to kljub zelo skromni svetlobi!

Brihtne bibliotekarske študentske bučke so vzgojile kar nekaj teh drevesc v obliki diplomskih, magistrskih in doktorskih del, 350, kar je od 6 začetnih lepa in krepka rast. Bibliografije profesorjev pa tudi kraljujejo in cvetijo vsako leto, zadnja leta vse bolj tudi na tujih poljih, prostranstvih sveta in oprahujejo slovensko in svetovno bibliotekarsko znanost.

Vsa ta bujna rast pa je že povzročila, da je pomanjkanje življenjskega prostora vse bolj očitno. Bilo je nekaj plevela, ki ga je bilo treba populiti, a ne prav veliko. Zdaj potrebujemo novega vrtnarja, ki bo poskusil pridobiti še kakšen m na kvadrat za nadaljnjo rast. Krepke roke, bistra pamet, trmasta volja in močne mišice ter komolci bodo potrebni za kaj takega. Do takrat pa bomo čistili morebitni plevel, delali opore za plezalke in ograjevali obrobe in poti.

Zaključim naj takole: začelo se je z idejo, ki je rabila nekaj let, da je zaživela in 'meso postala'. Prve študentske generacije so študijsko literaturo iskale povsod drugod, samo na fakulteti ne. Iz nič

kvadratov jih je nastalo 16, iz teh potem kmalu 26, zdaj pa je čas, da se doda vsaj še kakih 10. Je bilo to malo ali veliko? Po vseh današnjih merilih premalo, glede na skromne začetke in pregovorno prostorsko stisko Filozofske fakultete pa pravzaprav kar nekaj.

Če boste študenti bibliotekarstva vedno in povsod zagovarjali idejo, da rabimo večjo in bolj opremljeno knjižnico, se bo časoma to tudi uresničilo. Tudi moralna podpora šteje.

Hedvika Pavlica Kolman, bibliotekarka KO BINK

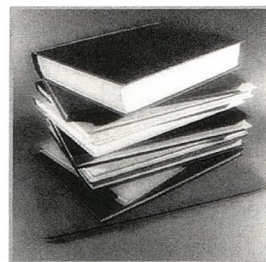
BRALNI KLUB JE SPET TU!

Vabimo nove in stare bralce, da se nam pridružijo pri prebiranju najrazličnejše literature, ki nam bo prinesla marsikaj novega.

Bralni klub prinaša prijetno druženje, razpravljanje o literaturi, spoznavanje novih knjižnih del in upamo, tudi zabavo!

Kot že po ustaljeni navadi, bo objavljen naslov knjige, ki jo bomo prebrali, ter datum sestanka bralnega kluba. Vse bo objavljeno pravočasno!

Da pa sestanki ne bodo eno samo dolgočasno razpravljanje, se bomo trudili, da bodo čimbolj zanimivi, pestri, raznoliki in vsekakor drugačni. Trudili se bomo, da se bo našlo za vsakega nekaj, zato ideje dobrodošle kadarkoli na e-mail naslov: neja.mlakar@guest.arnes.si



Da si popestrimo študijsko leto 2004/2005 z dobro literaturo ... pridružite se bralnemu klubu!

Neja Mlakar

REZULTATI LITERARNEGA RAZPISA ZA "NAJ SANJARIJO MED PREDAVANJI"!!!!!!!

V zadnji številki Štubiduja smo objavili razpis za "naj sanjarijo med predavanji"! Ne glede na črne napovedi nekaterih, da ta razpis ne bo uspel in da bibliotekarji nismo ustvarjalni, se je pokazalo, da ustvarjamo in imamo precej razmigano domišljijo. Na sam razpis je prišlo 6 sanjarij. Komisijo so sestavljala 3 dekleta iz 1., 2. in 3. letnika. Ocenjevale so neodvisno ena od druge, še več!, ocenjevale so hkrati, ne da bi vedele ena za drugo! Da bi izključili možnost goljufige so bile vse sanjarije nepodpisane. Po tehtnem premisleku so sporočile svoje ocene. Tako smo dobili prve tri NAJ NAJ NAJ sanjarije med predavanji! Nagrade bodo podeljene po izidu Štubiduja! Vsekakor pa prosim izbrane avtorje sanjarij, da se čimprej oglasijo uredništvu! Obilo užitkov ob branju literarnih poslastic!

Barbara Plestenjak

1. mesto PIVO, ŽABE IN ŠE KAJ...

Profesorjev glas se izgublja nekje v daljavi, in čeprav strmim naravnost vanj in se delam, da zbrano in pozorno poslušam, mi ne ostane v glavi niti ena beseda. Brado sem naslonila na dlan, ki sloni na odprti knjigi, le-ta pa leži na mizi. Danes sem tako lena, da se mi še sanjariti ne ljubi. Mojo pozornost pritegne šele zvok kotrljanja po mizi. Preseneti me zato, ker se je vzel od nikoder in brez kakršnegakoli pojasnila. Celó tako me vznemiri, da odslonim glavo z dlani in dlan s knjige (slednja ostane na mizi) ter se ozrem za kotalečim se predmetom trenutno še neznanega izvora. Ne boste verjeli! Neznani predmet je drobna zlata kroglica. Svetloba se odbija od nje v nešteti medeno svetlečih odtenkih, tako privlačnih za oko, da morajo njeno resničnost preveriti tudi prsti. A radovednost ni ravno priporočljiva v primerih kot so čudovite zlata kroglice, ki se prikotajo od nikoder. Jaz sem to preizkusila na lastni koži (dobesedno), saj se je prelestna zlata kroglica nesramno prilepila na moje prste in nikakor je nisem mogla odstraniti! Nesrečno dlan, ki mi je prej tako zvesto služila za naslonjalo, skrijem v rokav in se odkradem na stranišče. A kaj, ko tudi voda in milo, ki sicer rešita marsikatero težavo, tukaj nista pomagala. Gotovo

je prisotna kakšna čarovnija. Komaj se mi utrne ta misel, se ob meni iz nič pojavi nekakšen osebek, glede na način transporta morda čarovnik, sicer pa ne izgleda dosti drugače od kakšnega pouličnega žeparja ali pijanca. Kar me moti, je le njegov do skrajnosti aroganten in samozadovoljen izraz na obrazu, precej neznačilen za prej omenjene žeparje ali pijance. Čuden osebek torej ... Njegov pogled se sprehodi čezme od vrha do tal, potem pa se ustavi



na prstih, ki se brezsmiselno trudijo odrešiti zlata kroglice (saj je čedna, ampak takole na prstih izgleda kot nekakšna velikanska svetleča bradavica in bi me precej ovirala pri mnogih vsakdanjih opravilih).

"Haha," se zasmije osebek, "sem vedel, da bo delovalo. Ženske ste res kot večče, ni vas še izučilo, da ni vse zlato, kar se sveti. In kaj misliš sedaj storiti, draga gospodična?"

Brez besed buljim v tla.

"Ne več, kajne?"

Še vedno si ogledujem tla, kot da so kakšna veleznana umetnina.

"Pomagal ti bom."

Umetnina pod mojimi nogami ni več zanimiva, zato dvignem pogled na višino osebkovih oči.

"Res?"

"Vendar moraš tudi ti pomagati meni."

Sem vedela! V 21. stoletju ni nobena usluga storjena iz usmiljenja, ljubezni ali preprosto čiste dobrote.

"Veste, študentje smo že od nekdanj sloveli po pomanjkanju denarnih sredstev, ampak za tako uslugo bi mi najbrž uspelo ..."

"Ne, ne! Nisi razumela!" me grobo prekine osebek.

"Ne potrebujem denarja. Rad bi, da mi narediš eno samo majhno uslugo."

Ojoj. Tisti, ki so vam kot otrokom brali pravljice, že veste, da za tako ponudbo ponavadi tiči nekaj strašnega. Morda mu bom morala obljubiti še nerojenega sina, lastna jetra ali kaj podobnega.

“In ta usluga ...” komaj izdavam.

Da me v takem trenutku izda glas niti ni tako presenetljivo. Tolaži me le, da sem v tej zgodbi jaz pozitivni karakter in bi potemtakem morala na koncu živeti srečno in veselo do konca svojih dni.

“Da ... Potrebujem neko malenkost. Ne bom ti razlagal zakaj in kako, to se te ne tiče. Samo iz nekega določenega kraja, tu imaš zemljevid, mi moraš prinesiti košarico robid.”

Še med govorom mi je v roko potisnil prašno pleteno košaro in zmečkan kos papirja, oboje bi lahko označili kot izdelke starejšega datuma, če že ne antikvitete. Razprem zemljevid, na njem je z rdečo črto označena pot od fakultete v neko neznano smer (saj veste, da je za Neljubljance vse, kar ni ravno center z bližnjo okolico, že neraziskana divjina). Cilj je očitno neko pobočje ob manjši rečici, označeno z zlato piko, ob kateri z zavirami črkami piše naslednji verz:

“Ob studencu piva, kjer se bela pena na zlatih valovih preliva.”

Ko dvignem pogled, osebkica že ni več, zato kar vzamem pot pod noge. Šele po nekaj uvodnih korakih opazim, da sem med pregledovanjem zemljevida popolnoma svobodno uporabljala prste. Zlata kroglica je očitno izginila skupaj s tem čudakom, kar me zelo razveseli. A za vsak primer bom izpolnila nalogo, da se ne bi slučajno vrnila nazaj. Aja, pa tudi tisti studenec piva se sliši veliko bolj zanimiv kot nadaljevanje predavanj.

Hodim in hodim, včasih se malo izgubim in potem znova najdem pot. Nazadnje dospem do prijetno šumečega gaja, kjer se, kot v zgodbah o Indiji Koromandiji, po gladkih kamnih prelivah pivonajlepše zlate barve z deviško belo peno. Okrog potoka je na gosto razraščeno robidovje, a s tem se bom ukvarjala kasneje. Mislim, da si takle potoček prvi zasluži pozornost. Z nasmehom na ustih poklekнем na skalo in hočem zajeti zlahkno tekočino v dlani, ko opazim, da imam pravzaprav družbo. V plitvini ob bregu je zleknjena že malce opijanjena žaba, ki mi veselo zareglja v pozdrav. Odločim se, da se ne bom zmenila zanjo in vso svojo pozornost spet posvetim potočku. A ta žaba se ne da. V nekoliko slalomskih skokih priskače do mene in še glasneje zareglja.

“Pa daj mi mir!” rečem in jo odrinem nekoliko močneje, kot sem nameravala.

Žaba pa izgubi ravnotežje, pade s skale in se skotali po bregu navzdol. Kotali se vedno hitreje in hitreje, dokler je z glasnim tleskom ne zaustavi bližnja bukev. Prestrašim se in brž stečem pogledat, če je preživela. Spet me čaka presenečenje. Namesto male sluzaste žabe se s tal pobira mlad in postaven princ.

Je sicer nekoliko krivih zob in štrenastih las, a kdo bi se obremenjeval s tem in to v spletu takih okoliščin. Hvaležno me prime za roko in popelje nazaj do potoka, ki se mu zdaj skupaj posvetiva. Preživiva noč ob popivanju in drugih aktivnostih, ki človeku preostanejo, ko se v dvoje znajde sredi rajskega gaja (vprašajte kakšnega izkušenega tabornika, če vam ni jasno).

Tako bi lahko živela srečno in veselo do konca svojih dni, če ne bi bilo tistega sumljivega osebkica, zaradi katerega se je ta prigoda sploh začela. Ves jezen je čakal in čakal na svoje robide, dokler se ni naveličal in se podal za menoj. Ko vidi kako fino se imava, se tako zverinsko razjezi, da se skorajda razpoči. In midva? Njegovo jezo skušava ohladiti tako, da ga porineva v potok in hitro zbeživa proč. Proč iz te zgodbe v neko drugo in izdala vam bom le, da živiva in bova tudi v nadaljnje živela srečno do konca svojih dni.

Če pa vas zanima, kaj se je zgodilo s tečnim osebkom, naj vam povem, da je popolnoma pozabil na robide in vse ostale težave, ki so ga pestile. Če še ni umrl, verjetno še zdaj veselo čofota v potoku in morda je celo spoznal kakšno simpatično žabo.

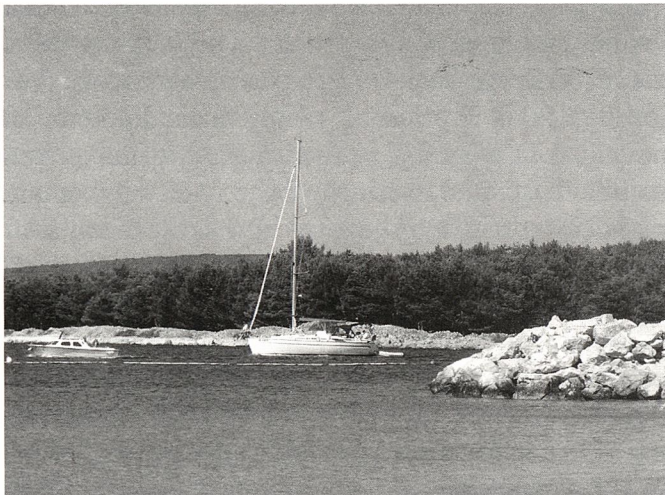
Sara Koncilja

2. mesto IN KAJ, ČE BI BILO RES ...

Počasi, med predavanji gledam na tablo, medtem pa mi misli uidejo tja nekam v prazno. Odtavale so v sanjski svet, ki je samo moj. Tam daleč, kjer nimam nobenih težav ne s sabo, ne doma. Vse je popolno. Iluzija bi temu lahko rekli. Vse je kot iz škatlice. Pravljičica, o kateri sanjam že nekaj časa. Pred očmi se mi je odvijal film z mano v glavni vlogi. Scenarij sem napisal tako popolno, da bi tudi največje hollywoodske zvezde želele biti del tega sveta. Pa kljub temu sproti popravljam napisane besede ter vodim igro:

»Godil se je vroč junijski dan, zrak je bil napolnjen s popolnim češnjevimi vonjem, sproščal sem se na pletenemu fotelju, razmišljal o smislu življenja, po ukrivljeni okrasni slamici srkal ledeni čaj. Nenadoma pa me je prekinil rezek zvok telefonskega zvonca. Stopil sem s terase v ohlajeno predsobo, dvignil slušalko, zaslišal njen nežen glas. Barva glasu me je tako prevzela, da mi je srce začelo pospešeno biti. Štajerski naglas nizkega tona, lahko

bi rekel, da je lepo basirala, me je tako prevzel, da so se mi v trenutku zašibila kolena. Bila je ona. Nanjo sem mislil vse te dni. Pred očmi sem imel njeno sliko. Nekoč mi jo je poslala, da si lažje predstavljam njeno lepoto. In res. Kot oglje črni lasje, modrina neba v njenih lepih modrih očeh, pritajen nasmeh, izpod katerega se vidijo krasni beli zobje.



Po kratkem pogovoru ter razpravljanju o možnostih nežnosti in neizmernih užitkov, sem se pustil prepričati v resnično lep izlet. Všeč mi je bila ideja, da bi me nekdo ljubi, kot to počno v tistih najbolj vročih ljubezenskih romanih. Ideja o tem me je razvnela. Te vrste scena se mi je zdela zanimiva, češ da je potrebno zadovoljiti potrebo po ljubezni. Oba sva si želela trajnost, neskončnost. In tako se je zgodilo.

Odšla sva na kratek izlet po naši prelepi obali. Vožnja iz mesta, ki je bilo ovito v gosto meglo, se je začela obetavno. Hiter skok na obvoznico s športnim avtom je bil mala malica. Kljub delu na cesti sva hitro prispela na romantičen kraj. Beli križ nad Portorožem. Pogled na morje naju je tako razvnel, da se nisva mogla zadržati. Planila sva si v objem, se ljubila, hlastala drug po drugem, kot bi se bližal konec sveta. Bila sva eno. Želela sva si en drugega.

Težko sva se odlepila narazen, se povzpela navzdol po strmeh pobočju na skrito obalo. Sedla sva na skalo ter objeta zrla proti širni daljavi. Najino srečanje sva obeležila s fotografiranjem. Prav na smešen način sva ugotovila, kako sva si všeč. Obmetavala sva se z naplavljenimi spužvami, morsko travo. Vadila sva metanje žabice s kamni. Vse to pa je spremljalo nežno poljubljanje, objemanje za nagrado. Zrak je bil nabit z romantiko. Smejala sva se, ribiči na čolnu nedaleč stran so naju poprosili, če sva lahko tišja, kajti stena je najin odmev ponesla daleč stran.

Nato pa se je zgodilo. Prijela me je za levo roko, me pogledala globoko v oči in rekla: »LJUBIM TE!« Trenutek tišine ... to sem čakal. »TUDI JAZ TE LJUBIM!« še ne do konca izrečen stavek, že sva se poljubljala. Temperatura se je dvigala – ugotovil sem, da naju je naenkrat obsijalo sonce. Spogledala sva se in vedela, kaj sledi. Skok v avto in hitro do Grand hotela Belvedere. Romantičen, v hrib grajen hotel, ki se mogočno dviga nad obalo, nama je nudil zatočišče. Skozi stekleno dvigalo sva objeta gledala sijoče sonce. Prispela sva do kraljevske sobe. Kot v sanjah. In res prav počasi s čutnimi poljubi sva se vzvratno bližala postelji. Ogromna kraljevska postelja le za naju dva. Prepustim se njenim čarom in skupnim dejanjem. Najbolj pomembno je to, da imam ob sebi tisto posebno osebo, ki me brezpogojno ljubi takega, kot sem. Nisem iskal kraljične na zrnu graha, pa sem vseeno našel svojo princeso. Pa naj se sliši še tako sebično, je samo moja.«

In kaj, če je bilo vse res???

Gregor Škrlič

3. mesto POLETNA VROČINA

Po natančno 14 minutah in 45 sekundah se zaprejo vrata učilnice.

»Pozdravljeni. Bomo kar začeli s predstavitvami seminarskih nalog. Prva skupina ...«

Fino. Spet nas čaka eno uro in pol ožemanja možganov – če seveda želiš biti pri tem udeležen. Pri čemer pa danes ne želim biti udeležena. Le kdo, prosim lepo, le kdo si želi po vikendu žuriranja takoj zjutraj napeti možgane in poslušati.

Pogledam naokoli in vsi razen nekaterih izjem pridno poslušajo. Ozrem se skozi okno in misli mi uidejo k tebi. Ponovno zaslišim tvoj globok glas. Misli mi odletijo v nebo med oblake. Tam se naslonim na tistega, ki je podoben štoru, ki raste za našo hišo. Zaprem oči in poslušam tvoj glas.

Tvoj glas: spominja me na morje, šumenje valov v mirnem popoldnevu na peščeni plaži na samotnem otoku. Nikjer ni nikogar, samo ti in jaz. Sprehajava se po obali, z roko v roki. Srečna sva lahko tudi brez besed. Spogledava se in se nasmehneva drug drugemu. Kako lepo je, da sva lahko skupaj sama. Pred nama počasi že zahaja sonce. Morje se odene v rdeč plašč, stkan iz drobnih, skoraj nevidnih niti

zadnjih sončnih žarkov tistega dne. Za trenutek se ustaviva in gledava, kako zahaja sonce. Tako lepega sončnega zahoda že dolgo ni bilo.

Obrneš se k meni, me pogledaš in preprosto rečeš: »Srečen sem.«

Samo to. Preproste besede, ki mi povejo tisto, kar si mi želel povedati. Srečen si, da si z menoj. Srečen si, da sem ob tebi jaz. Da sva skupaj.



V teku me vzdigneš in z menoj v naročju stečeš k morju. Med smehom te opozarjam, da me ne bi vrgel v morje. Ker me nočeš poslušati, se te trdno oklenem in se privijem k tebi, k toploti tvojega telesa in ti rečem: »Če me želiš vreči v morje, greš z menoj.« Zvito te pogledam in rahlo popustim svoj objem. Gledam te v oči. Vedno znova se začudim, da si tu z menoj, ob meni. Da si prišel k meni. Počasi se ustavljaš. Mogoče sem te pa prepričala. Ampak saj si že tako skoraj cel moker. Spomnim se ... V trenutku, ko me želiš vreči v vodo, se te spet močno oklenem in se stisnem k tebi. Uživam, ko te lahko tako hitro spravim od tvojih misli. Hrepeneče gledam tvoje ustnice, tako lepo oblikovane. Nevede se ti vedno bolj približujem. Priznam, tudi ti me lahko odvrneš od mojega toka misli in nasploh vsega, kadar me tako gledaš. Zaprem oči in čakam, da se mi približaš na pol poti. Namesto da bi začutila tvoje ustnice, začutim, kako postajam vedno bolj mokra. Začudeno vzkliknem, ko vidim, da še vedno hodiš naprej, z menoj v naročju. Zasmiješ se in me vržeš v morje. Nevede te potegnem za sabo. Skupaj padeva v morje. Ko pridem na površje, te vidim pred mano, kako se mi smeješ kot pečen maček. Prideš k meni, me objameš in smeje rečeš: »Zdaj si pa videti kot mokra miš, ampak MOJA mokra miš.«

S prsti mi drsiš po licu, me pogledaš v oči in rečeš: »Tako lepa si.«

Počasi se približaš in me nežno poljubiš. Ko se čez

nekaj časa odmakneš, mi greš s prsti skozi mokre lase. Nasmehneš se mi in mi tiho šepneš: »Čisto si mokra.«

Stisneš me v svoj topel objem, pogledaš proti obzorju. Obrneš me okoli.

»Poglej,« mi rečeš.

S hrbtom se naslonim nate in te primem za roko. Drugo mi oviješ čez pas. Skupaj gledava sonce, dokler popolnoma ne zaide v morje, dokler se dan ne prelevi v večer.

Kar naenkrat začutim, kako mi nekdo trese ramo. Hitro odvrnem pogled od neba. Prisluhnem.

»... le kaj je s tabo? Že 5 minut te tresem, ti pa kot da bi bila lipov bog. Sediš, strmiš skozi okno, s tako zasanjanim izrazom na obrazu, kot da ...«

Končno se spravim z mislimi nazaj v učilnico. Pogledam okoli sebe.

»A sploh poslušáš, kaj ti govorim?«

Odkimam in pri tem komaj zadržujem naval smeha. Kdo bi si mislil, da lahko čas tako hitro mine. Pogledam okoli sebe in opazim pet enako zamišljenih glav z istim zasanjanim izrazom na obrazu. Kar pomeni, da tudi ostali sanjajo sredi belega dneva in se tega niti ne zavedajo.

Vstanem od mize in se pridružim ostalim na hodniku, preden je konec odmora; preden se ponudi prilika, da se zasanjam nazaj.

Trobentica

»SLOVENSKE SPLOŠNE KNJIŽNICE – STARE MODROSTI NOVA SPOZNANJA«

Študentje 2. letnika bibliotekarstva smo konec novembra dobili nalogo od profesor Novljanove, ki smo jo, kot se za bodoče bibliotekarje spodobi, vestno izpolnili. In naloga? Obisk razstave, z naslovom Slovenske splošne knjižnice – stare modrosti nova spoznanja«, v Knjižnici Bežigrad, ki je potekala od 20. novembra (Dan slovenskih splošnih knjižnic!) do 13. decembra. Njena avtorica je mag. Mateja Ločniškar-Fidler, zaposlena v tej knjižnici, ki nam ni razkazala samo razstave, ampak tudi Knjižnico Bežigrad in Slovansko knjižnico, s katero si Knjižnica Bežigrad deli "hišo". Razstava je bila razdeljena na dva dela in je kronološko

predstavljal razvoj splošnih knjižnic. Prvi del je obsegal predstavitev temeljne starejše strokovne literature, starejše in novejše publikacije o splošnih knjižnicah, ki jih potrebujemo tako pri strokovnem delu kot pri študiju bibliotekarstva, informacijske znanosti in knjigarstva. Vsa ta dela so prispevali vidni slovenski bibliotekarji, profesorji na Občasni šoli za knjižničarje in arhivske pomočnike (to je bila prva šola, ki je omogočila študij knjižničarstva), potem na Pedagoški akademiji in kasneje na Oddelku za Bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo na Filozofski fakulteti v Ljubljani.

Drugi del nam je predstavil založniško dejavnost knjižnic (zborniki, bibliografije, znamenite osebnosti, slovarji, ki jih knjižnice izdajajo ...). Izbor teh del je urejen po abecedi krajev, v katerih so knjižnice tovrstno dejavne. K temu izboru je spadalo tudi gradivo, ki ga knjižnice uporabljajo za svojo promocijo, kot na primer: brošure, baloni, traki za ključke, zanimive kazalke, videokasete, podloge za računalniško miško, obeski za ključke, koledarji, plakati, vizitke ...

Zanimiv del razstave je bil tudi prikaz osnovnih knjižničnih opravil, ki so včasih potekala samo ročno. Spomnili smo se, kako je potekal vpis bralca včasih in kako danes, kako je potekala strokovna obdelava

osrednjimi splošnimi knjižnicami v Sloveniji. Kakor nam je pojasnila gospa Ločniškar-Fidler danes v Sloveniji deluje deset osrednjih območnih knjižnic,



51 osrednjih knjižnic s krajevnimi in potujočimi knjižnicami vred, ki delujejo za 192 občin.

Narazstavi je bila na kratko predstavljena še društvena dejavnost slovenskih splošnih knjižničarjev (Zveza bibliotekarskih društev Slovenije, Bralno društvo Slovenije), s poudarkom na posvetovanjih Sekcije za splošne knjižnice.

S tem se je naš sprehod po razstavi zaključil. Vsi tisti, ki si razstave niste ogledali, ne bodite žalostni! Razstava bo namreč na ogled še v drugih splošnih knjižnicah!

Tadeja Vintar

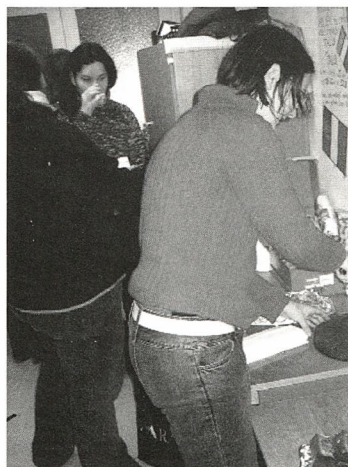


gradiva, katalogizacija, klasifikacija, inventarizacija, videli smo tako ročne kot računalniške zapise, na roko pisane opomine (katerih naj bi se ljudje takrat bolj bali in jih jemali veliko bolj resno, kot danes!)

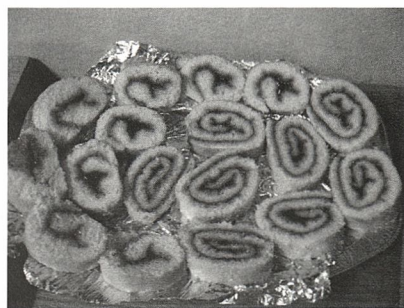
Videli smo tudi nekaj fotografij, med katerimi je bila zelo zanimiva fotografija, ki prikazuje pultni sistem in prosti pristop do gradiva. Prav tako so bili zanimivi prikazi opozoril, kako naj se s knjigo ravna in da se jo naj vrne, ki so jih knjižničarji lepili ali pisali na notranje platnice knjig. Del razstave je bil tudi zemljevid Slovenije, označen z vsemi 61

PREDPRAZNIČNO PITANJE 2004

Že četrto leto zapored so drugi letniki pripravili predpraznično pitanje, ki je tudi letos z dobrotami napolnilo marsikateri želodec. Navsezgodaj zjutraj, z začetkom ob 9.00, so se mize že šibile pod izvrstnim domačim pecivom. Raznovrstni piškoti, rumove kroglice, sahar torta, marmorni in orehov kolač ter še veliko drugega je bilo najti na mizi, tako da marsikdo tisti dan sploh ni



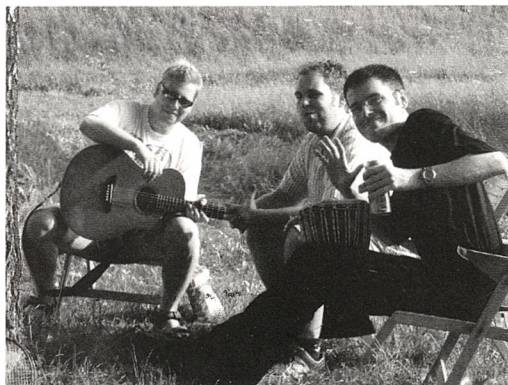
odšel na kosilo. K tej raznovrstni ponudbi so pripomogli tudi nekateri iz višjih letnikov. Tudi dr. Alenka Šaupperl je prinesla doma pečene piškote, ki so bili izvrstni. Ob 10. 20 se je predstavil bralni klub in povabil k soudeležbi nove člane. Čez dan se je ob mizah, kjer je bilo poskrbljeno tudi za žejne, ustavila tudi marsikatera profesorica in profesor. Predvsem smo ta dan izkoristili za prijetno druženje s kolegicami in kolegi v prijetnem prazničnem ambientu in ob dobri hrani. In ob tako lepem doživetju se že veselimo snidenja drugo leto ob tako mirnem in veselem vzdušju.



Maja Kosmač

Že med samo slavnostno prisego smo bili krščeni s prvimi kapljicami dežja. Vseeno pa smo bruci ponosno ponavljali besede, ko smo se zaprisegli bibliotekarskemu življenju. Na koncu nas je sicer prepodil dež, a le ta vsekakor ni mogel zbrisati spominov na zabavno preživeto popoldne in večer!

Maja Kosmač



Sponzorji piknika so bili:

BRUCOVANJE 2004

Brucovanje se je zgodilo sicer že nekoliko pozno, torej 1. 7. 2004 nekje ob Savi v Medvodah. Kljub temu poznemu času, ko so bili vsi izpiti večinoma že mimo, smo imeli na taračun čudovito toplo in sončno vreme... Dokler nas ni presenetila poletna ploha. Pekli smo na razniju, nekateri so igrali badminton, drugi so si podajali frizbi, ostali pa uživali v klepetanju. Organiziran je bil tudi srečolov, katerega glavna nagrada je bil letošnji izlet v Italijo, srečna dobitnica pa je bila brucka Petra. Nagrade so bile pestre in so bile povod za marsikatero šalo. Ko smo se dodobra okrepčali, je sledila PRISEGA brucev.



Cvetličarna Flora
Mira Šubic s.p.
Kapucinski trg 21
4220 Škofja Loka
04/512 10 00
cvetlicarna-flora@siol.net

Cvetličarna Flora
Anica Pralica s.p.
Spodnji trg 35
4220 Škofja Loka
04/512 60 60

Wrigly Slovenija
Pot k sejmišču 33
1000 Ljubljana
01/580 03 50

Plestenjak Janez s.p.
Ljubgojna 32
1354 Horjul
01/754 95 52

ter še mnogi drugi.

Vsem najlepša hvala!!!

MI PODMLADEK

Še beseda ali dve z naše strani glede sprejema, ki nas je doletel 1.9.2004.

Za vse tiste, ki smo letos prvič zlezli v klopi faksa in se z velikimi, radovednimi očmi zazrli v tablo, je bil to eden izmed tistih dni, ki gredo v zgodovino, podobno emocionalno kot prvi razred in okusno pripravljena pleskavica s porcijo ajvarja (kot je bil običaj na bivši osnovni).

Neustrašna ter pripravljena na vse ali nič sem seveda prišla s podporo domačih (spremstvo sestrice). Gre za neko vrsto skeptičnosti, ki se je razvila v fobijo po bridki izkušnji – spet povezano z že prej omenjenim prvim razredom. Grenak priokus (ajvar je bil O.K.) je rezultat globokega razočaranja nad mladim, slovenskim, režimom, ki nas ni maral za pionirčke. In tehtanje med sprejemom v šolsko skupnost ter »kiklco« in rdečo rutko je vsekakor neokusno.

Zdaj pa k bistvu.

Svečan sprejem se je zgodil 1.9.2004, enkrat dopoldne in sicer v Križankah. Fešto so popestrili Polžki, Žabe, Medvedki, ipd. ... prisoten pa je bil tudi godalni tercet.

Po besedah rektorja ter izbranih eminentnih predavateljev FF je sledila svečana podelitev indeksov. Na žalost lahko iz prve roke povem, da

seveda Štubidu-ja. Kaj več kot to, da je bil ambient prijeten, osebje pa prijazno, pa žal ne pomnim.

Po dolgih dveh mesecih prelitega potu, zlomljenih nohtov, osovraženih centimetrov narastka na



lasišču (ooh!) pa se nam je nedavno zgodilo tudi to, da nam je prodekan, dr. Jože Urbanija, dejal: »Najboljša generacija ste!« Evo, naj gre v zapisnik! Ego v trenutku zraste za dobrih 100%. V bistvu bi lahko rekli, da gre celo za neke vrste izven telesno izkušnjo ... he he, v glavnem, hura za nas!! Dejansko vplivajo že omenjena izjava in njej podobne izredno blagodejno na podmladek, primerljivo morda edino le z liziko ali cukrčkom.

Hja, roko na srce ni lahko biti prijeto zmeden bruc ...

Sicer bomo pa še videli koliko sladkega je še namenjeno podmladku, saj se leto izteka, z zimo pa nas čakajo že prvi izpiti (yeahh).

Drugače pa ponižno prosim kruha in iger, saj je težko, trdo in mučno življenje bruca, pa saj sami veste o čem govorim ...

Julija Flajs



po dobro uro trajajoči seansi, množice niso padale v trans (škoda).

Kar zadeva bibliotekarje, predstojnika oddelka, gospe knjižničarke ter treh imenitnih študentov, smo bili z njihove strani vljudno nagovorjeni ter seznanjeni z življenjem na oddelku. Dopadljiva je bila predvsem njihova dobrohotnost in prizanesljivost (beri kratkost-svaka čast!) Da ne pozabim, deležni smo bili ne malega kupa propagandnega materiala ter

RESNIČNA LJUBEZEN - TAKŠNA SEM PA KAJ POTEM

... vedno sem se ozirala na druge, pomagala, kot sem vedela in znala. Rada sem se prilagodila, ni mi bilo težko sprejeti kompromisa. Tako sem bila vzgojena. In kaj sedaj?

Še posebno se spominjam svojih žrtev, odpovedala sem se ljubljeni osebi, misleč da delam dobro delo, kar se je izkazalo za čisto laž. Nož v hrbet, pa mi ga niso pustili tam, ko so me zabolli, ven so ga izvlekli ter mi zatrdili, da ga bodo še potrebovali. Vsak je bil tak. In to naj bi bil moj bodoči življenjski partner? Kdo potemtakem še rabi sovražnike? Pa saj ne vem, zakaj sploh razmišljam o tem. Prijateljica iz študijskih dni mi pravi, da je to lanski sneg! Vendar mi gre še vedno na jok, ko razmišljam, kaj nisem storila oziroma kako nerazumevajoči so vsi bili! Sem zelo čustvena oseba ...

Po nekaj kozarčkih sem se umirila. Zaživela na novo ter odmaknjeno od njega. Sedaj se sprašujem, kakšni smo v resnici vsi ljudje.

1

Če se samo spomnim večne dileme: Ali je sploh mogoče najti pravo ljubezen? Me čaka nekje sorodna duša, tista ki mi je namenjena že od zmeraj?

Med hojo po mestnih ulicah opazujem mimoidoče, kako gledajo ob tla, njihove načine opazovanja drugih okrog sebe. Zgodí se, da se moj pogled sreča z očmi drugega. Situacija, ki je nekako neprijetna, pa vendar šibkejši prej odmakne pogled. Razmišljam o svojem delu, zavijem za vogal velike srednjeveške stavbe pri parku. Nikogar ne vidim. Rada zapišem svoja opazanja. Še posebej o ljudeh, njihovih ljubezenskih navadah ter obsedenostih in razdvojenostih.

Zvečer isti dan sem sedela v lokalni nad mestom, počasi srebala svojo mehiško kavo ter spet opazovala neverbalno komunikacijo gostov. Kako plehki so ljudje! Smo vsi takšni? Zamislila sem se nad tem, ideja za nov tekst se mi je ponudila sama od sebe.

Po dolgem razmišljajočem sprehodu v hladnem jesenskem vremenu ter opazovanju lokalov v soju svetlobe, večerne občestne razsvetljave, ki je razkrivala zaljubljenca ob rečnem bregu, sem prispela domov v svoje zatohlo podstrešno stanovanje. Prižgala izčrpan star računalnik, preverila vsakodnevno pošto. Med pismi sem naletela na reklamo internetne strani za iskanje

partnerjev. Poglejmo, kaj bi to bilo. Kmalu zatem sem že začela brskati po klepetalnica. Tam me je prijetno, upov vzbujajoče napisano navodilo napotilo na boljše in še večje ponudnike osebnih stikov. Bila sem navdušena. Nisem mogla verjeti svojim očem. Brala sem, požirala lepo oblikovane stavke in opise posameznikov ter tudi posameznic. Stop. Vsaka kost tudi ni neskončna. Za nadaljnje brskanje se je bilo potrebno registrirati. Manjši posegi, vpis osnovnih podatkov, globok razmislek o svojem »nicku«, pod katerim se bom predstavila na spletu.

Zatem sem prišla do težje naloge – kako opisati sebe, svoje lastnosti. Odšla sem v kuhinjo, vzela iz hladilnika posodo s sladoledom ter razmišljala. Kaj sploh želim? Kaj sploh kdo želi. Najprej sem se ob sladkanju s čokoladnim sladoledom odločila za rubriko, ali iščem resno vezo, prijateljstvo ali kaj drugega s seznama. Grem na lov za resno vezo! Odločitev je padla! Kljub težavnem opisovanju same sebe sem sedaj lažje opisala želje, interese, konjičke ... Pri okusu pistacije sem opisala svojega idealnega moškega.

Po dolgotrajnem procesu sem uspela priti do simbola na monitorju, kjer je pisalo odpošlji. Malce me je preščipnilo, globoko sem vdihnila ter kliknila. In tako sem prvič prišla v stik s svojo novo, virtualno podobo.

Ponosna na digitalne dosežke, ki so mi bili do sedaj tuji, sem spodvila noge podse ter se zagledala v zaprašen ekran ter začela navdušeno raziskovati. Počutila sem se kot divji lovec v širini afriške savane.

Kot bi mignil, v pičlih dveh urah so začele deževati ponudbe.

Virtualni frajerji so bili online, vsi so bili »ravnokar tukaj«. Torej veliko pričakovanj z vseh strani. Celotekleta so mi ponujala svoje prijateljstvo. In vendar strah ostaja. Kaj, kdo, koga išče in seveda zakaj? Ali sem popolnoma obupana ali nisem dovolj socializirana, da iščem fanta po spletu? Ne znam drugače? Kaj ni klasika dovolj dobra, da grem pijačo s kolegico ter obe flirtava s tipi?

Pustimo realnost ob strani, sedaj plavam v medmrežju. To je IN! Je modno. In kaj, ko korespondenca z nekom steče, ne upam si pomisliti kakšne razdvojene osebnosti so na drugi strani. Sama sem hotela biti kar se da iskrena, pa vendar



vseh podatkov nisem želela izdati. Zgolj v varnostne namene seveda.

Nabiralnik se mi je polnil s svetlobno hitrostjo. Vsi so mi ponujali pijačo, druženje, prijateljevanje, kino. Pritegnil me je oglas, v katerem me je David nagovoril, kako mora človek ravnati z ljubljeno osebo. Niti ne vem, kako je prišel do tega – mogoče z lastnimi izkušnjami? Pa vendar sem prebrala kot ponedeljek dolgo, romantično pismo. Bila sem brez besed. V trenutku zamišljena, skoraj zaljubljena. Če temu lahko rečem tako. Zaljubljena v pismo. Padam na romantiko. Tega človeka želim bolje spoznati, sem se v hipu odločila, da mu odgovorim, da si začneva dopisovati. Vsa prepotena, nervozna, kaj naj napišem. Razmišljala sem o velikih pesnikih, njihovih verzih, če se kaj spomnim iz kake prebrane knjige. In začela sem:

»Življenje mi nikoli ne obstane, nikdar ni statično, vsak trenutek sem mobilna. Iščem vrelec ljubezni, ki nikoli ne usahne. Naj mi napolni moje prazno srce! Me boš nasmejaj? LP Greta«

in kliknila polje pošlji. Kaj sem storila? Je napisano preveč vsiljivo? Nisem se znašla. Zbeganost in razkrajajoč dvom sta se naselila v meni. Jutri moram nujno v knjižnico, kjer mi bo kolega pomagal poiskati knjige o računalnikih, vezjih, Javi, da se bom počutila malce bolj sposobno.

In že sem prižgala cigareto, vdihnila globoko, da mi je prazen, suh dim zapolnil že tako načeta pljuča. To sem rabila. Počasi, vsa skrivljena, sem vstala od pisalne mize, se zravnala in hkrati pogladila razmršene rjave lase ter odšla proti štedilniku in pristavila za čaj. Zeleni čaj me bo pomiril.

Sproti sem razmišljala. Ni mi šlo iz glave, kako enostavno je tole iskanje partnerja preko medmrežja. Kako se človek znajde v vseh teh prepletenih in zapletenih iskalnikih.

Šviss, je piskal čajnik. S kropom sem prelila dišečo vrečko earl greya ter se vrnila k prižganemu računalniku. Takrat se še nisem zavedala, v kakšno vrsto zasvojenosti se podajam. Padla sem v začaran krog, ki mi je kratil spanec ter načel in skoraj uničil mojo že tako izrazito načeto notranjost.



2

Noč je bila kratka. Jutro se je začelo pred

računalnikom. Skoraj sem pozabila na jutranjo kavo! Med počasnim, glasnim mletjem, nalaganjem operacijskega sistema sem nervozno stopicala in si grizla nohte. Končno. Prijavila sem se. Osupla videla 31 ponudb. Počasi ob cigareti in hitrim ropotom prstov po mizi sem počasi z razbijajočim srcem brala sporočila.

Med vsemi čudnimi in preveč direktnimi nemoralnimi ponudbami sem oči ustavila na Davidu. Naglas sem si prebrala njegovo sporočilo:

»Upam, da nisem zabluzil s pismi, kakorkoli se bo že storilo, nadejam se veliko prijetnih pogovorov s tabo. Z vsakim klikom si mi bližje. Pričakujem tvojo pošto! David«

In pesem, izjemno romantično pesem je pripel zraven. Bila sem v nebesih, če lahko tako rečem. Ekstaza! Popolnoma sem bila zaljubljena v pisatelja tega pisma. Želela sem si resničnega človeka. Predstave so bile eno. Kasneje se je izkazalo, da so me moja močna čustva zavedla.

Samoumevnosvanadaljevalazdopisovanjem. Samo z njim sem imela stik. Njegova pisma so me vedno znova navduševala, polnila mojo fantazijo o idealu, ki mi ga je predstavljal. Ne gre mi iz glave njegovo pismo, poslano po elektronski pošti zatem, ko sva si že v zaupanju izmenjala e-naslov:

»Toliko o sebi do zdaj nisem povedal še nikomur. Osamljenost je res zoprna stvar, zato sem vesel, da se ti lahko tako zaupam. Vendar oprost, če se ti zdi, da težim, G., Ti si edina, s katero želim graditi odnos. Verjetno si misliš, da sem ful en čudak, kaj? LP David«

Bila sem prepričana, da je on moj sanjski moški. Nekako sem se mu lahko odprla.

Naivnost me je prepustila toku dogodkov. Vsa vesela, vedno v pričakovanju elektronske oblike pogovora, sem počasi zanemarjala prijatelje. Iz dneva v dan sem enostavno pozabljala resnično življenje. Kavice in srečanja so postala le oddaljen spomin. Mobilni telefon je utihnil. Piskala so le sporočila dveh virtualnih prijateljev. Največkrat mi je mobilnik odzvanjal prav zaradi Davida. Ja, kar za svojega sem ga vzela.

Po prečudovitem, neskončnem mesecu dopisovanja sva se končno uspela dogovoriti za

srečanje. Niti si nisem na jasnem, ali sama tega nisem hotela ali sam ni imel časa, niti ni silil vame za klepet v živo, kot sva se pošalila. Še za sliko me ni nikoli prosil, tako kot so to storili drugi. Pa vendar je čas neizpodbitno bežal naprej.

In res. Napočil je dan D! Dva dolga dneva prej nisem dobro zatisnila očesa. Vsako noč sem se nemirno premetavala po svoji mali postelji, obdani s knjižnimi policami. Zakaj toliko časa čakam, zakaj sva zmenjena točno na tisti dan in ob določeni uri? Salomonska vprašanja so mi odmevala v glavi. Vendar nisem poslušala tistega komaj slišnega glasu v glavi, resnično nisem sumila dogodkov, ki so se zgodili ... Zaslepljena z ustvarjeno idealistično podobo sem ga požirala, vsako njegovo besedo, vsak njegov gib. Venomer sem mu pritrjevala, strinjala sem se. Nisem si želela drugega, kot biti njegova. Njegova v pravem pomenu besede. In res, postala sva par. Nerazdružljiva vedno in povsod. Moje najlepše obdobje življenja se je pričelo. Imela sem vse z njim ob strani. Pa vendar ...

3

Sama, kot je bilo sedaj že v navadi, sem se usedla na svoj lep rdeč kavč pred priprtim oknom, naslonila sem glavo na roko, s katero se podpiram kot pijanec na plotu. V hipu so mi misli odtavale nazaj v sanjski svet – moj svet, kjer sem srečna: *brez vsakodnevnih težav, tistih, ki jih imam sama s sabo. Vse je kot v raji. Imam ga, tisto posebno osebo, polno resnosti ter predanosti, zvesto meni. Nisem iskala princa na belem konju kot Pepelka, kajti pravljica se konča z zaprtjem knjige. Našla sem prijetnega, izobraženega moškega, ki je samo moj. Rada se pogovarjava, še raje pa spiva skupaj, da poležavava in v tem neizmerno uživava.*

Za hip se zagledam se v tvojo sliko na omari, se zdramim, začutim, da si bil tu, osamljenost mi ne da miru. Želim si, da nikoli ne bi odšel, da me ne bi zapustil. A bil si trmast kot razvajen otrok. To je vse, kar imam. Bolečino ob lepih spominih.

Pa vendar mi gre najina pesem še vedno po glavi, Bon Jovi-ji so nama peli »In these arms« ter zašepeta najljubši del - If you were in these arms tonight, I'd hold you, I'd need you, I'd get down on my knees for you and make everything alright, if you were in these arms I'd love you ... takrat sva bila tesno objeta, srečna – isti ritem sva ubrala. Toda šel si predač in moja postelja je zdaj prazna. Zaupanje je odšlo s tabo, sama sem, odkar te ni, hodim svojo izgubljeno pot. Še drobtinic si nisem nastavila. Niti pričakovala nisem, da bom morala sama iskati pot nazaj. Še vedno me preganjaš v mojih mislih, moja največja ljubezen – žal le še spomin.

Eden od naju je jokal, drugi lagal. Za moje ranjeno srce ni rešitve.

Zazrem se vase. In tu najdem moč za nadaljnje življenje!!!

Greta

MOČ ČAROVNIH RASTLIN

“Človek se je od vselej posebej zanimal za nerazložljivo. Vse kar odstopa od običajnega reda in od znanega, ga je ustrašilo in hkrati fasciniralo. V vsem tem je videl znake delovanja višjih, skrivnostnih in božanskih sil. Obenem pa si je na ta način tudi že tolmačil in razlagal skrivnostne pojave. Z razvojem kritičnega razmišljanja in znanosti je prvotne in predznanstvene razlage v vse večji meri nadomeščal z bolj zanesljivimi znanstvenimi pojasnili, ki so omogočala boljše razumevanje in so nudila tudi vse bolj učinkovite možnosti vplivanja na dogajanje. Vendar obstajajo pojavi in dogodki, ki jih težko pojasnjujemo z znastvenimi merili. Ti ostajajo še posebni in skrivnostni.

Človek je že od nekdaj v različnih pojavih videl znamenja. V stvareh je videl znake drugih pojavov in dogajanj: sreče ali nesreče, dobre ali zle usode, zdravja ali bolezni, uspešnega ali neuspešnega lova, uspešnega ali ponesrečenega potovanja, ugodnega ali neugodnega izida bitke, uspešne poroke itd. Astrologija, fiziognomika in alkemija, trije veliki sistemi mantike,¹ ki so se razvili iz zgodnjih mantičnih veščin – prerokovanja s pomočjo zvezd, telesnih znakov in kemijskih sprememb. Še starejši od mantik so človekovi poskusi, da bi magično učinkoval, predvsem s čaranjem, zaklinjanjem in uroki.” (prof. dr. Janek Musek v knjigi Čarovnice, vedeževake, alkimisti, 1990)

Definicija pravi: “Čarovništvo je povzročanje sprememb z uporabo moči, ki jih znanost še ni definirala ali sprejela.”

Čarovništvo je koristno pri reševanju vsakdanjih težav, toda nenadomestljivo postane, ko imamo opravka z okultnimi zadevami. Želite vpogled v prihodnost? Naredite si čaj iz cvetov šipka, popijte ga pred spanjem in si zapomnite sanje. S seboj lahko nosite tudi nekaj liatrisa, zavitega v rumeno tkanino. Morda mislite, da ste tarča urokov in kletve? Zdravnik vas bo napotil k najbližjemu psihiatru; čarovnice in čarovniki pa vam bodo povedali, da morate okoli

svoje posesti posuti rdeč poper in se nato okopati v kopeli s cvetovi mimoze. Čarovništvo pozna veliko rešitev, vendar ne čisto vseh. Moč rastlinskega čarovništva je večna, brez oblike in videza.

Pri čaranju je potrebno upoštevati nekaj nasvetov.

- ✓ Če hočemo priklicati čarovne moči mora najprej obstajati razlog. Ta razlog je potreba oz. želja.
- ✓ Če je le možno čarajte zunaj in ne v zaprtih prostorih.
- ✓ Obred izvajamo v popolni zaupnosti in skrivaj. Ne zaradi tega, ker bi se čaranja sramovali, pač pa lahko nejevera in porogljivi pogledi v vas vzbudijo dvome in čarovna sposobnost bo okrnjena.
- ✓ Ko obred izvedemo, ga moramo pozabiti. S tem mu boste dopustili mirno zorenje in zadovoljitev vaših potreb.

Za čaranje potrebujete:

1. Čarovno mizo (katerakoli ravna površina, lahko je mizica za kavo, omarica ali kaj podobnega, pomembno je le, da imate dovolj prostora).
2. Če je le mogoče se pred čaranjem okopajte.
3. Oblecite se v čista in udobna oblačila.

Najbolj zahtevna čarovniška tehnika pri rastlinskem čarovništvu je vizualizacija (npr. predstavljamo si sliko naše potrebe). V čarovništvu vizualizacijo uporabljamo za usmerjanje moči, tako da oblikujemo sliko potrebe: avto, ljubezen, zaposlitev ... Če kaj potrebujete, si predstavljajte, da to že imate. Potrebo si morate vizualizirati, kot da je že izpolnjena in uresničena. Bodite ustvarjalni in pustite vašim sposobnostim, da to dosežejo. Ne mislite na razloge za svojo potrebo, le zelo resnično si jo predstavljajte.

Najpomembnejše pravilo je, da ljudem ne čaramo brez njihovega dovoljenja.

Temu se lahko izognemo tako, da jim podarimo čarovne vrečke ter druge čarovne predmete in jim razložimo njihovo uporabo in moči. Tako se lahko sami odločijo, ali so te vibracije v skladu z njihovimi željami in ali jih želijo uporabiti.

ČAROVNIŠKA PRAVILA:

1. Čaranje je naravno.
2. S čaranjem ne škodujte nikomur.
3. Čaranje zahteva trud. Toliko, kolikor boste vanj vložili, toliko boste tudi dobili.
4. Čaranje ponavadi ne deluje v trenutku.
5. Ne čarajte za plačilo.
6. Nikar ne čarajte za šalo ali da bi se dokazovali.
7. Čaranje lahko uporabimo v lastno korist le, če nikomur ne škoduje.
8. Čaranje je sveto dejanje.
9. S čaranjem se lahko branimo, nikoli pa ga ne smemo uporabiti za napad.

Ko začnete čarati si najprej prižgite svečo ustrezne barve in se umirite. Izključite telefon in zaklenite



vrata. Čarajte ko ste sami in vas nihče ne moti. Na čarovno mizico pogrnite list belega papirja. Nanj vsujete tri ščepce prve čarovniške rastline. Nad rastlino držite obe roki in jasno vizualizirajte svojo potrebo ter jo pošljite v rastlino. Če boste v mešanici uporabili več rastlin (v eni mešanici uporabite največ 3 rastline), dodajte vsako posebej ter vsakič na mešanici ponovite postopek vizualizacije. Ko ste dodali vse željene rastline, na vsako od njih kanite še po eno kapljico ustreznega eteričnega olja, nato papir prepognite in ga zalepite z belim samolepilnim trakom. Na zavitek napišite še ustrezno črko run (lahko eno ali dve). Čarovni zavitek nosimo s sabo (če želimo privabiti ljubljeno osebo), lahko ga damo v hranilnik, sef ali blagajno (če želimo privabiti bogastvo) ipd.

ČARANJE ZA LJUBEZEN

Ljubzensko čarovništvo bi moralo biti samo ene vrste, take, ki privabi pravo osebo v vaše življenje.

Ljubezenske rastline vas bodo postavile v situacije, v katerih boste srečavali ljudi, če bo potrebno vam bodo pomagale premagati sramežljivost in vam nakazale, da si želite ljubezni. Ljubezenske rastline pri iskanju ljubezni širijo nežne, čustvene vibracije daleč naokoli. V splošnem privlačijo osebe enakih hotenj. Ljubezenske rastline oznanijo klic, in tisti, ki jih zanima, bodo odgovorili. Ljubezenskih rastlin ne smemo uporabljati za čarovniško prisilo ali da bi koga prepričali, naj nas ljubi. Najbolj varno je, da te rastline uporabite z namenom, da bi privabili ljudi v svoje življenje.

Vladajoči planet ljubezenskih rastlin je Venera, vladajoči element pa voda, najboljši dan za čaranje pa petek.

Preden začnete čarati pripravite čarovno mizico, list belega papirja, čarovne rastline, eterično olje in črn flomaster.

Čaranje začnite z urokom, ki ga najprej trikrat poveste naglas, nato trikrat potihoma in nato še trikrat v mislih. Urok za privabljanje večne ljubezni v naše življenje: "V ljubezen ujeta večnost se spleta." Zapisovanje in prepisovanje urokov ojačata njihovo moč, zato so čaravnice stoletja zapisovale svoje čarobne formule v tako imenovane Knjige senc. Stara angleška čaravnica toplo priporoča izvajanje starodavnega uroka, ki obljublja ljubezen. Če želite zapeljati novega ljubimca, v noči polne lune vzemite prgišče zdrobljenih alojinih listov, v levo dlan. Stopite ven, pod svetlobo polne lune, vzemite z desnico ščepec aloje in ga vrzite proti severu rekoč: "Pridi, ljubezen, pridi s severa." Potem se obrnite na vzhod in ponovite obred z besedami: "Pridi, ljubezen, pridi z vzhoda." Enako storite še za jug in zahod. Do nove lune bo v vaše življenje vstopila nova ljubezen. POZOR! Nikar ne uročite osebe, v katero ste zaljubljeni, proti njeni svobodni volji, kajti vaša sreča in zadovoljstvo bosta kratkotrajni, potem pa se boste dolgo otepali depresij.

Po vsem opravljenem prižgite svečo. Pri čaranju za ljubezen lahko uporabljate sveče različnih barv. Če želite spoznati pravo osebo za dolgo trajno ljubezensko zvezo uporabite rožnato svečo, če si želite strast samo za eno noč pa uporabite svečo rdeče barve.

Na list vsujete 3 ščepece **bazilike** in vizualizirajte svojo željo. Bazilika je eno najmočnejših čarovnih rastlin za ljubezen. Sam vonj sveže bazilike spodbuja naklonjenost med dvema osebama. Dodajamo ga

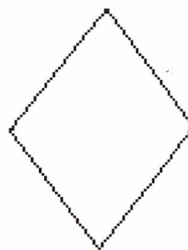
ljubezenskim kadilom in čarovnim vrečkam. V vzhodni Evropi so včasih verjeli, da bo mlad mož ljubil žensko, od katere bo sprejel vejico bazilike. Z baziliko dosežemo partnerjevo zvestobo. Ko partner spi, se po celem telesu posujete s prahom bazilike, še posebno po prsih in zveza bo blagoslovljena z zvestobo. Med drugim bazilika odganja tudi zle duhove, kajti tam, kjer po tleh raztresemo baziliko, ne obstane nobeno zlo.

Za tem zraven bazilike natresemo 3 ščepece **cimeta**. Najbolje je, da v trgovini kupimo cimeto ve palčke, eno ali dve prelomimo in na njih prav tako vizualiziramo svoje želje. Pravi cejlonski cimet ima veliko moč, zato ga lahko uspešno uporabljamo pri čaranju za uspeh, moč, psihično moč, poželenje in ljubezen. Stari Hebrejci so uporabljali cimetovo olje kot del svetega olja za maziljenje, Egipčani so ga uporabljali pri mumificiranju. Ker je to rastlina z res močnim delovanjem, ga moramo uporabljati previdno in v ravno pravih odmerkih.

Kot tretjo sestavino vašega čarobnega zavitka lahko uporabite **ingver**. Dodajte ga prejšnjim začimbam in ponovno vizualizirajte svojo željo. Ingver je rastlina, ki privablja ljubezen, denar, uspeh in moč.

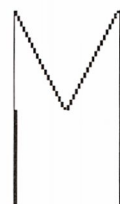
Pri čaranju za ljubezen lahko uporabite tudi bolj eksotične rastline kot so npr. aloja, mandragora, orhideja, tradeskancija, zmajevec ipd.

Ko smo čarovno uporabili vse rastline, na vsako od njih kanite po eno kapljico jasmínovega eteričnega olja. Če ste moški in želite privabiti žensko lahko uporabite tudi eterično olje mošusa ali vijolice, če pa ste ženska, ki želi privabiti moškega se lahko odločite za eterično olje gardenije. Sedaj zvijte papir (jaz uporabim kar bel selotejp, ki se ga uporablja za zaključek pri obvezovanju ran). Nato s črnim flomastrom na vsako stran čarovnega zavitka narišite po eno runo.



Runa ING je povezana z zdravom, celostno spolnostjo, z močno, ljubečo družino in mirnim, brezskrbnim domom.

Runa EHWATZ predstavlja partnerstvo, zaupanje, lojalnost in zvestobo.



Ko ste končali čarobni ljubezenski zavitek pozabite nanj in mu dajte predvsem čas, da bo lahko v miru deloval.

Za vas je čarala čarovnica Mirči!

Endnotes- v nekaterih antičnih religijah napovedovanje človekove usode iz znamenj.

Literatura:

1. Barrett, D.: Rune. Ljubljana : Domus, 1997.
2. Cunningham, S.: Enciklopedija čarovnih rastlin. Ljubljana : Iskanja, 1996.
3. Čarovnice, vedeževalke, alkimisti. Ljubljana : Založba Mladinska knjiga, 1990.
4. Jeršek, M.: Knjiga urokov. Ljubljana : Debora, 2000.

PREDSTAVITEV KRAJA

Škofja Loka

Škofja Loka je tisočletna lepotica s krono (gradom), skrita pod vznožjem Lubnika (1025 m), odeta v plašč gozdov, pod njenimi nogami pa se razprostirajo polja in travniki (Sorško polje). Pod njenim okriljem se »zaljubljeno« zdužita Poljanska in Selška Sora, pod novim imenom Sora. Škofja Loka ponosno zre na svoje prebivalce, med katerimi so bili in so veliki ljudje svetovnega pomena ...

Škofjo Loko uvrščamo med najstarejša mesta v Sloveniji. Omenja se že davnega leta 973, ko je nemški cesar Oton II. podaril freisinški škofiji na Bavarskem, širše območje Škofje Loke. Z malo poznavanja zgodovine se hitro odstrani tančico skrivnosti besede »škofja«. Drugi del besede »loka« pa označuje močvirnat svet ob vodi.

Torej greš z menoj na potep?

Na tvoj »zakaj« ... ker je Škofja Loka tako drugačna in prijetno preseneča na vsakem koraku.

Škofja Loka spominja na piramido. Krono predstavlja škofjeloški grad, ki skriva zgodbe freisinških škofov in upraviteljev, šolskih zgodbic gojenk meščanske šole uršulink (ki so prinesle košarko v Škofjo Loko) in tragedije vojne. Danes se lahko sprehodimo skozi bogat muzej ali pa smo priče slovesni civilni poroki.

Delno velja trditev: »Ko gredo kmetje na njivo, se mesto sprazni«, vendar pa to ne pomeni, da niso

bili bogati. Počasen sprehod čez Mestni trg in opazovanje hiš dokazuje gospodkost. Na koncu trga se skoraj vsak »zaleti« v t. i. likalnik (to je oznaka za hišo, mimo katere sta speljani dve ulici, ki se kasneje spet združita), Homanovo hišo, v kateri se še danes nekateri oblikujejo ob pogledu na kremne rezine oz. »kremšnite«. Loški kruhek je medeno praznično pecivo, ki so ga pekli pred cerkvenimi ali družinskimi prazniki ali je bil darilce, ki so si ga izmenjali mladi zaljubljeni. Še dve jedi sta tipični za Škofjo Loko: loška medla in loška smojka, ne smemo pa pozabiti na liker kloštergajst ... To so dobrote, ki



jih je potrebno poskusiti.

Na dnu te piramide je Spodnji trg. Tu so v preteklosti živeli revnejši in skromnejši mestni prebivalci. M o g o č n a kamnita stavba Kašča, zgrajena iz 115 tisoč

kamnov (tehta preko 3000 ton), je bila namenjena shranjevanju žita. Mimo nje je speljana glavna cesta v Poljansko dolino, proti dvorcu Visoko, kjer je živel Ivan Tavčar.

Bogata in lepa, burna in nevarna zgodovina tega kraja je za sabo pustila številne sledi kot so hiše, ulice, sakralni spomeniki (cerkve in cerkvice na vzpetinah hribov), spomeniki v zahvalo (kužna znamenja), nasajene spominske lipe ...

Vsako leto se zgodi vrsta prireditev, od katerih junija prav posebno pozornost prebudi Venerina pot. Takrat se vse dogajanje spet vrne v srednji vek.

Ker se največ informacij najde v knjižnici, lahko zavijete v splošno knjižnico Ivana Tavčarja ali muzejsko knjižnico na gradu. Ločani smo ponosni tudi na kapucinsko knjižnico, v kateri je shranjen rokopis najstarejšega dramskega dela v slovenskem jeziku, Škofjeloškega pasijona (l. 1721), patra Romualda Marušiča. Kapucinski most je eden najstarejših mostov v Evropi, ki so v celoti zgrajeni iz kamna.

Ali obstaja še kakšen »zakaj«? Stopi čez most in se odpravi na potep, ki ti je bil podarjen, da se naučijes lepote ali »medenega peciva«.

Katarina Demšar

Zveza bibliotekarskih društev Slovenije

